

ABC-UL JUST 4 KIDS
Revista cadrelor didactice
Luna iulie 2024

ISSN 2668-0459
ISSN-L 2668-0459

NIVEL PRIMAR

JUST4KIDS

HIGH SCHOOL

cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

CUPRINS

1.

Învățarea pe parcursul vacanțelor școlare
– oportunități și beneficii

Autor: prof. Daniela Bănică

2.

Tabletele interactive-instrumente
esențiale în procesul educațional

Autor: prof. Adriana Prodan

3.

Motivația învățării în clasele primare

Autor: prof. Silvia Dobrescu

4.

Strategii de rezolvare a conflictelor
în învățământul primar

Autor: prof. Corina Jianu

5.

Rolul activităților extracurriculare

Autor: prof. Oana Alexandru

6.

Metode moderne de predare
-cum să faci lecțiile mai interactive-

Autor: prof. Ellery Radu

CUPRINS

7.

Predarea unităților de măsură în ciclul primar

Autor: prof. Corina Cernea

10.

Jocul didactic matematic

Autor: prof. Crețu Cătălina

8.

Munca elevilor cu manualul și alte cărți

Autor: prof. Cristina Pene

11.

Conversația euristică

Autor: prof. Florența Protopopescu

9.

Starea de bine la școală

Autor: prof. Antoanela Anghel

12.

Școala în era tehnologiei

Autor: prof. Mirela Achim

CUPRINS

13.

Managementul timpului în activitatea didactică

Autor: prof. Cuțar Cătălina

16.

Beneficiile implicării părinților în activitățile de lectură pentru copii

Autor: prof. Miu Amelia

14.

Ora de lectură la clasa pregătitoare

Autor: prof. Bălan Georgiana

17.

Jocul, activitatea de bază a copilului

Autor: prof. Papuc Bianca

15.

Cum începem eficient anul școlar?

Autor: prof. Sîrbu Laura

Învățarea pe parcursul vacanțelor școlare – oportunități și beneficii

Autor: prof.Daniela Bănică

Vacanțele școlare reprezintă o perioadă de relaxare și distracție pentru copii, un răgaz binevenit după un an școlar plin de activități. Cu toate acestea, menținerea unei rutine de învățare pe parcursul acestor pauze poate aduce multiple beneficii și poate contribui la dezvoltarea continuă a elevilor. Studiile arată că perioadele lungi fără activități educaționale pot duce la pierderi semnificative de cunoștințe. Pentru a preveni acest declin, este esențial ca elevii să fie implicați în activități care stimulează mintea și mențin cunoștințele acumulate pe parcursul anului școlar.

Modalități de învățare pe parcursul vacanțelor: lectura (una dintre cele mai accesibile și plăcute metode de învățare, prin care elevii își pot îmbunătăți vocabularul, capacitatea de concentrare și abilitățile de înțelegere a textului), activități educaționale online (prin intermediul platformelor educaționale online, elevii pot descoperi cursuri interactive și jocuri educative care fac învățarea atractivă și captivantă), vizite la muzee și locuri de interes (excursiile la muzee, grădini botanice, planetarii sau alte locuri educative sunt oportunități excelente pentru învățare experiențială, stârnindu-le astfel curiozitatea și le pot oferi cunoștințe valoroase într-un context real), proiecte creative (activitățile de artă și meșteșuguri, experimentele științifice acasă sau construirea unor modele pot stimula creativitatea și gândirea critică, aceste proiecte oferind o modalitate practică și amuzantă de a aplica cunoștințele învățate), jocuri de societate și puzzle-uri (jocurile care implică strategie, logică și rezolvare de probleme pot fi extrem de benefice. Ele nu doar că sunt distractive, dar și contribuie la dezvoltarea abilităților cognitive și sociale).

Părinții și profesorii joacă un rol important în menținerea interesului copiilor pentru învățare pe parcursul vacanțelor. Aceștia pot planifica activități educative, pot oferi resurse adecvate și pot crea un mediu stimulativ pentru învățare. De asemenea, este important să se ofere sprijin și încurajare, fără a transforma vacanța într-o perioadă de stres academic, deoarece, învățarea continuă pe parcursul vacanțelor poate avea multiple avantaje: menținerea ritmului de învățare, dezvoltarea abilităților noi, stimularea curiozității, îmbunătățirea performanțelor școlare.

În concluzie, vacanțele școlare nu trebuie să fie doar o perioadă de inactivitate academică. Prin implicarea în activități de învățare interesante și diverse, copiii pot continua să își dezvolte abilitățile și cunoștințele într-un mod relaxant și plăcut. Astfel, vacanțele devin nu doar un timp de odihnă, ci și o oportunitate valoroasă de creștere și dezvoltare personală.

Motivația învățării în clasele primare

Autor: prof. Silvia Dobrescu

Motivația învățării este un aspect extrem de important în clasele primare, deoarece reprezintă baza pe care se dezvoltă succesul academic al elevilor. Un copil motivat va fi mai implicat în procesul de învățare, va fi mai receptiv la informații și va avea rezultate mai bune în școală. Există mai multe modalități prin care se poate motiva un copil să învețe în clasele primare. Una dintre acestea este să îl implici activ în procesul de învățare, oferindu-i posibilitatea de a-și exprima opinia și de a participa la discuții în clasă. Acest lucru îl va face să se simtă valorizat și va crește nivelul său de implicare în activitățile școlare.

De asemenea, oferirea de feedback pozitiv și încurajator este o altă modalitate eficientă de a motiva elevii în clasă. Copiii au nevoie de apreciere și încurajare pentru a-și dezvolta încrederea în capacitățile lor și pentru a-și asuma riscuri în procesul de învățare. Un alt aspect important al motivării învățării în clasele primare este crearea unui mediu de învățare pozitiv și stimulant. Profesorii ar trebui să folosească diverse metode de predare interactive, să ofere materiale de învățare interesante și să încurajeze colaborarea și creativitatea în clasă. Un mediu de învățare plăcut și antrenant va încuraja elevii să fie mai implicați și mai motivați în procesul de învățare.

o Integrarea jocurilor și a activităților ludice în procesul de învățare poate fi o modalitate eficientă de a motiva elevii să fie activi și interesați de materialele predate.

o Oferirea de recompense și premii pentru rezultatele bune sau pentru eforturile depuse în învățare poate fi o sursă de motivare pentru elevi.

o Implicarea elevilor în procesul de învățare. Acest lucru poate fi realizat prin acordarea de responsabilități sau prin oferirea de oportunități pentru a-și exprima ideile și creativitatea în cadrul lecțiilor.

oEste important ca elevii să se simtă în siguranță și susținuți pentru a-și exprima ideile și a-și manifesta potențialul maxim în învățare prin crearea unui mediu de învățare pozitiv și încurajator.

oIntegrarea tehnologiei în procesul de învățare poate fi o modalitate eficientă de a păstra interesul elevilor și de a le oferi oportunități de învățare interactive și captivante.

oOrganizarea de activități extrașcolare cum sunt excursii, concursuri, cluburi școlare sau alte activități care să ofere oportunități pentru dezvoltarea aptitudinilor și intereselor elevilor în afara programului de învățământ tradițional.

Prin implicarea activă a copiilor în procesul de învățare, prin oferirea de feedback pozitiv și prin crearea unui mediu de învățare stimulant, profesorii pot contribui la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de învățare și la creșterea performanțelor școlare ale elevilor. În concluzie, motivarea învățării în clasele primare este esențială pentru succesul academic al elevilor.

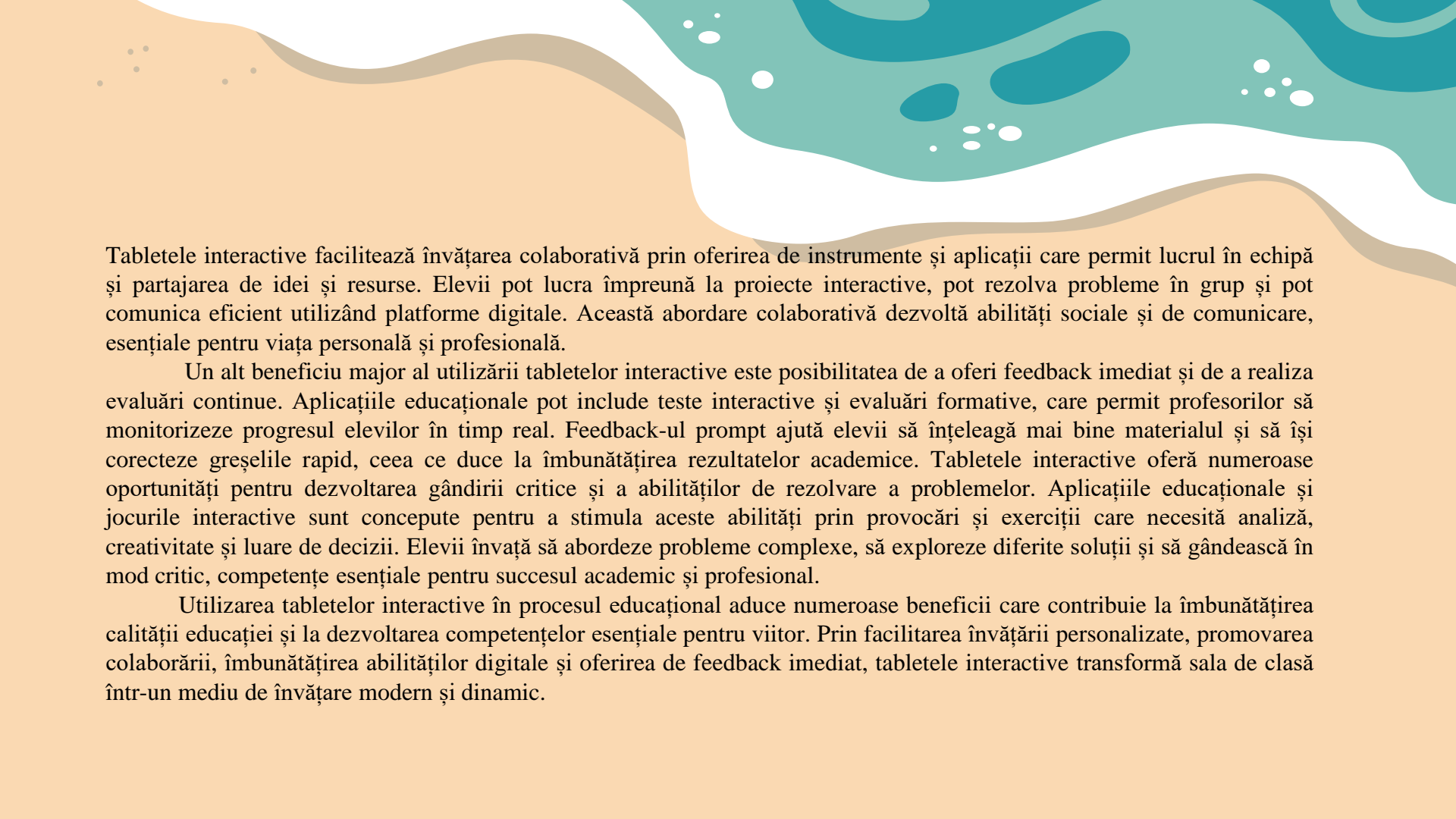
Tabletele interactive-instrumente esențiale în procesul educațional

Autor: prof. Adriana Prodan

În contextul actual, caracterizat de o evoluție rapidă a tehnologiei și de necesitatea adaptării continue la noi metode de predare, tabletele interactive au devenit un instrument esențial în procesul educațional. Aceste dispozitive nu doar că îmbunătățesc experiența de învățare, dar și contribuie semnificativ la dezvoltarea competențelor esențiale pentru viitor.

Unul dintre cele mai semnificative avantaje ale utilizării tabletelor interactive este capacitatea acestora de a capta atenția și de a motiva elevii. Dispozitivele interactive transformă lecțiile tradiționale în experiențe captivante, utilizând elemente vizuale și tactile care fac învățarea mai atractivă. Studiile arată că elevii care utilizează tehnologii interactive sunt mai implicați și au o atitudine pozitivă față de învățare, ceea ce duce la o mai bună reținere a informațiilor și la performanțe academice superioare. Tabletele interactive permit adaptarea conținutului educațional la nevoile individuale ale fiecărui elev. Profesorii pot utiliza diverse aplicații educaționale pentru a oferi activități diferențiate, ajustând nivelul de dificultate și tipul de exerciții în funcție de abilitățile și ritmul de învățare al fiecărui copil. Această personalizare a învățării contribuie la dezvoltarea competențelor individuale și la reducerea decalajelor educaționale. Tabletele interactive oferă acces la o gamă largă de resurse educaționale digitale, inclusiv manuale digitale, aplicații educaționale, jocuri interactive și platforme de e-learning. Aceste resurse diversificate îmbogățesc curriculumul și oferă elevilor oportunități variate de învățare. Accesul la resurse actualizate și relevante contribuie la o educație de calitate, adaptată cerințelor moderne.

Tabletele interactive facilitează învățarea colaborativă prin oferirea de instrumente și aplicații care permit lucrul în echipă și partajarea de idei și resurse. Elevii pot lucra împreună la proiecte interactive, pot rezolva probleme în grup și pot comunica eficient utilizând platforme digitale. Această abordare colaborativă dezvoltă abilități sociale și de comunicare, esențiale pentru viața personală și profesională.

Un alt beneficiu major al utilizării tabletelor interactive este posibilitatea de a oferi feedback imediat și de a realiza evaluări continue. Aplicațiile educaționale pot include teste interactive și evaluări formative, care permit profesorilor să monitorizeze progresul elevilor în timp real. Feedback-ul prompt ajută elevii să înțeleagă mai bine materialul și să își corecteze greșelile rapid, ceea ce duce la îmbunătățirea rezultatelor academice. Tabletele interactive oferă numeroase oportunități pentru dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor. Aplicațiile educaționale și jocurile interactive sunt concepute pentru a stimula aceste abilități prin provocări și exerciții care necesită analiză, creativitate și luare de decizii. Elevii învață să abordeze probleme complexe, să exploreze diferite soluții și să gândească în mod critic, competențe esențiale pentru succesul academic și profesional.

Utilizarea tabletelor interactive în procesul educațional aduce numeroase beneficii care contribuie la îmbunătățirea calității educației și la dezvoltarea competențelor esențiale pentru viitor. Prin facilitarea învățării personalizate, promovarea colaborării, îmbunătățirea abilităților digitale și oferirea de feedback imediat, tabletele interactive transformă sala de clasă într-un mediu de învățare modern și dinamic.

Strategii de rezolvare a conflictelor în învățământul primar

Autor: prof. Corina Jianu

Conflictul se caracterizează prin evidențierea unor tensiuni acumulate în timp sau generate de factori de moment, între două grupuri sau persoane care pot avea interese comune sau diferite și nu pot găsi strategii de eliminare a acestor tensiuni. Terenul de ”conflict” poate fi corelat cu dezacorduri, situații de lucru denorite sau nepotriviri.

Conflictele au la bază diferite cauze:

1. Diferențele și nepotrivirile dintre persoane- trăsăturile de personalitate, opinii, valori sau preferințe;
2. Nevoi/ interese;
3. Comunicarea (atunci când nu se comunica eficient);
4. Afectarea stimei de sine;
5. Conflictul de valori;
6. Comportamente nepotrivite

Elementul esențial în procesul de comunicare îl reprezintă profesorul – emițător (sursa)- ce se remarcă în timpul unui conflict prin implicarea promptă, stabilirea cauzei conflictului și soluționarea acestuia. Rolul cadrului didactic, în această privință, constă în sprijinirea copiilor pentru a le creiona o viziune clară despre societate, despre ei înșiși și îi ajută să transforme conflictele în contexte de învățare.

Orice conflict poate fi rezolvat dacă sunt cunoscute sursele. Strategia de abordare a situației conflictuale trebuie să respecte principiile strategice, după care se poate reinstala echilibrul și armonia.

Conflictele dintre elevi au la bază, de cele mai multe ori, competiția. Copiii sunt familiarizați să lucreze individual, lipsindu-le deprinderea de a lucra în echipă, încrederea în colegi și afectarea stimei de sine. Elevii au o comunicare inefficientă, incompletă, nu știu să asculte, să-și exprime dorințele sau nevoile, ceea ce duce la înțelegerea greșită a unor intenții sau acțiuni.

Rezolvarea unui conflict se poate face prin cooperarea elev-elev, elev- profesor sau elev-colegi. Este esențial ca elevilor să li se prezinte rezolvarea situațiilor conflictuale într-o manieră constructivă, prin intermediul cărora să descopere un act de învățare, de autocunoaștere sau de cunoaștere a celorlalți.

O strategie eficientă de gestionare a situațiilor conflictuale o reprezintă implicarea elevilor în stabilirea regulilor clasei. După anumite criterii impuse de către profesor, elevii elaborează individual câteva reguli, după care sunt toate dezbătute în fața clasei pentru a fi selectate cele mai potrivite, cu care majoritatea copiilor să fie de acord.

După ce regulamentul este elaborat, elevii discută despre încălcarea regulilor, despre consecințe și despre responsabilități.

O altă modalitate prin care sunt dezbătute cauzele conflictelor din sala de clasă, sunt lecțiile în care elevilor li se solicită să identifice anumite situații conflictuale și cauzele care le generează. Copiii pot scrie pe bucăți de hârtie problemele identificate, după care sunt grupate la tablă pe două coloane (comune și individuale). Cadrul didactic îi ajută pe elevi să stabilească acele situații care pot fi rezolvate ușor, căutând împreună soluții, apoi, pentru restul conflictelor, se caută rezolvare în echipe.

Fiecare echipă primește câte două situații conflictuale pentru care caută rezolvare. Apoi toate soluțiile sunt prezentate în fața clasei, fiind fixate în anumite zone din clasă pentru a o anumită perioadă de timp pentru a fi observate și pentru a le aminti elevilor care sunt strategiile la care pot apela pentru o stare de bine și pentru evitarea tensiunilor.

Bibliografie:

- 1.Stoica-Constantin, Ana, Conflictul interpersonal, Editura Polirom, Iași, 2004;
- 2.Ulrich, Cătălina, Managementul clasei de elevi- învățarea prin cooperare, Editura Corint, București, 2000.

Autor: prof.Daniela Bănică

Vacanțele școlare reprezintă o perioadă de relaxare și distracție pentru copii, un răgaz binevenit după un an școlar plin de activități. Cu toate acestea, menținerea unei rutine de învățare pe parcursul acestor pauze poate aduce multiple beneficii și poate contribui la dezvoltarea continuă a elevilor. Studiile arată că perioadele lungi fără activități educaționale pot duce la pierderi semnificative de cunoștințe. Pentru a preveni acest declin, este esențial ca elevii să fie implicați în activități care stimulează mintea și mențin cunoștințele acumulate pe parcursul anului școlar.

Modalități de învățare pe parcursul vacanțelor: lectura (una dintre cele mai accesibile și plăcute metode de învățare, prin care elevii își pot îmbunătăți vocabularul, capacitatea de concentrare și abilitățile de înțelegere a textului), activități educaționale online (prin intermediul platformelor educaționale online, elevii pot descoperi cursuri interactive și jocuri educative care fac învățarea atractivă și captivantă), vizite la muzee și locuri de interes (excursiile la muzee, grădini botanice, planetarii sau alte locuri educative sunt oportunități excelente pentru învățare experiențială, stârnindu-le astfel curiozitatea și le pot oferi cunoștințe valoroase într-un context real), proiecte creative (activitățile de artă și meșteșuguri, experimentele științifice acasă sau construirea unor modele pot stimula creativitatea și gândirea critică, aceste proiecte oferind o modalitate practică și amuzantă de a aplica cunoștințele învățate), jocuri de societate și puzzle-uri (jocurile care implică strategie, logică și rezolvare de probleme pot fi extrem de benefice. Ele nu doar că sunt distractive, dar și contribuie la dezvoltarea abilităților cognitive și sociale).

Rolul activităților extracurriculare

Autor: prof. Oana Alexandru

Activitățile extracurriculare sunt activități complementare activității de învățare realizată la clasă, urmăresc lărgirea și adâncirea informației, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, atrag individul la viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, orientează elevii către activități utile care să întregescă educația școlară, contribuind la formarea personalității. De aceea școala trebuie să fie deschisă spre acest.

Activitățile școlare chiar dacă urmăresc însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice, a unor priceperi și deprinderi, implicând în ansamblu o concepție științifică despre lume și viață și chiar dacă duc la formarea și dezvoltarea unei personalități creatoare, nu pot răspunde suficient dorinței de cunoaștere și de creație - însușiri caracteristice copiilor. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica, în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feedback pozitiv. Școala trebuie să stimuleze exprimarea potențialului creativ al fiecărui copil, să încurajeze inițiativele lui, ingeniozitatea și curiozitatea, să favorizeze stabilirea unor relații care să nu exagereze prin autoritate, să ofere ocazii elevului de a lua singur decizii și să stimuleze încrederea în sine, într-o atmosferă de comunicare liberă. Cred că în orice școală cadrele didactice trebuie să promoveze activitățile extracurriculare, stimulând astfel inventivitatea și creativitatea elevului. Realizarea acestor activități presupune alegerea din timp a materialului de către cadrul didactic, abordarea creatoare a temelor de către acesta și, nu în ultimul rând, măiestrie pedagogică și dragoste pentru copii. Astfel de activități se deosebesc de cele școlare prin varietatea formelor și a conținutului, prin durata lor, prin metodele folosite, prin utilizarea unei forme specifice de verificare și apreciere a rezultatelor și prin raporturile de colaborare, de apropiere, de încredere și de prietenie dintre cadrele didactice și elevi.

Exemple de activități extrașcolare:

-Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a întui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru.

- Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzica, sport, poezie, pictura .

-Spectacolele constituie o formă de activitate extracurriculară în școală, prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei.

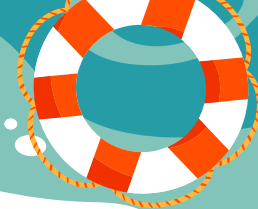
- Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Activitățile de acest gen au o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice: plimbări, excursii, tabere. .

- Serbările și festivitățile - marchează evenimentele importante din viața școlarului. Din punct de vedere educativ importanța acestor activități constă în dezvoltarea artistică a elevului precum și în atmosfera sărbătorească instalată cu acest prilej. Aceste mici serbări, organizate de către cadrele didactice, le oferă elevilor răsplata primită după muncă, și de asemenea au un rol de motivare, mai puțin semnificativ.

-Concursurile școlare - sunt o metodă extrașcolară de a stârni interesul elevului pentru diferite arii curriculare având, în același timp, o importanță majoră și în orientarea profesională a elevilor, făcându-le cunoscute toate posibilitățile pe care aceștia le au.

BIBLIOGRAFIE:

- 1.Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița coord. , (2008), Psihologie școlară, Ed.Polirom, Iași
- 2.Manolache, Anghel-coord. general (1979), Dicționar de pedagogie, Ed. Didactică și Pedagogică, București
- 3.Ștefan, Mircea (2006), Lexicon pedagogic, Ed. Aramis, București
- 4.Revista învățământ primar nr. 4 din 1998, Contribuția activităților extrașcolare în optimizarea procesului de învățământ

Metode moderne de predare -cum să faci lecțiile mai interactive- Autor: prof. Ellery Radu

Pentru a capta atenția și a stimula interesul elevilor, metodele tradiționale de predare nu mai sunt suficiente. Astfel, profesorii trebuie să adapteze și să implementeze metode moderne și interactive pentru a asigura un proces de învățare eficient și captivant prin câteva strategii, cum ar fi:

1. Utilizarea tehnologiei

Prin intermediul tabletelor și laptopurilor, se poate permite accesul la resurse online variate, precum enciclopedii digitale, videoclipuri educative și aplicații interactive. Totodată, datorită platformelor de e-learning (Google Classroom, Edmodo sau Moodle) se pot găsi instrumente pentru administrarea materialelor didactice, evaluări online și feedback în timp real.

2. Învățarea bazată pe proiecte (Project-Based Learning - PBL)

Această metodă presupune ca elevii să lucreze în echipe pentru a rezolva probleme reale sau pentru a crea proiecte complexe. Prin PBL, elevii își dezvoltă abilități de colaborare, gândire critică și gestionare a timpului.

3. Gamificarea

Aplicarea elementelor de joc în procesul de învățare poate transforma activitățile educaționale în experiențe plăcute și motivante. Profesorii pot utiliza punctaje, insigne, clasamente și recompense pentru a stimula competitivitatea și angajamentul elevilor. Jocurile educative online, cum ar fi Kahoot! sau Quizlet, sunt instrumente excelente pentru revizuirea cunoștințelor într-un mod distractiv.

4. Învățarea colaborativă

Această metodă încurajează elevii să lucreze împreună pentru a atinge obiective comune. Activitățile de grup, dezbaterile și discuțiile în perechi promovează schimbul de idei și dezvoltarea abilităților de comunicare.

În concluzie, implementarea metodelor moderne de predare poate ajuta ca procesul educațional să fie mai interactiv și mai eficient pentru elevi. Profesorii care adoptă aceste strategii nu doar că își îmbunătățesc stilul de predare, dar și contribuie la dezvoltarea unor elevi mai implicați și mai bine pregătiți pentru viitor.

Bibliografie:

<https://gutenberg.ro/4-metode-interactive-de-predare-online/>

<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/invatarea-bazata-pe-proiecte-pbl-project-based-learning>

<https://www.educlas.ro/educatie/flipped-classroom-clasa-rasturnata-care-sprrijina-invatarea/>

Predarea unităților de măsură în ciclul primar

Autor: prof. Corina Cernea

A măsura înseamnă a stabili o unitate de măsură și a verifica de câte ori se cuprinde unitatea de măsură în dimensiunea unui obiect ales pentru măsurare. Unitățile de măsură pot fi standard (convenționale), ca de exemplu: metrul pentru lungime, litrul pentru capacitate, kilogramul pentru masă și nonstandard (neconvenționale), ca de exemplu pentru lungime: palma, talpa, un creion, un caiet, etc.

În învățământul primar sunt abordate următoarele mărimi ce pot fi măsurate: lungimea, capacitatea, masa, timpul, valoarea exprimată în bani. Predarea se pornește de la unități de măsură nonstandard la cele standard și bineînțeles se pornește de la propria experiență a elevilor legată de mărimi și măsurători.

La clasa pregătitoare se folosesc doar unitățile nonstandard, pentru a măsura lungimea, pentru timp- ziua, săptămâna, luna și anotimpurile, iar pentru valoarea exprimată în bani – bancnotele de 1 leu, 5 lei, 10 lei.

La clasele I și a II –a, înainte de a se introduce mărimile standard, este necesar să se efectueze un număr mare de măsurători cu unități nestandard, bineînțeles sub forma de joc didactic. Jocurile didactice pot fi organizate pe echipe sau în perechi, ca de exemplu: Câți pași măsoară clasa noastră? Pe tablă se desenează un tabel pentru fiecare echipă, unde se vor înregistra datele finale ale echipelor. Se poate constata în final că rezultatele sunt destul de diferite și se explică faptul că elevii mai înalți au pașii mai mari, în comparație cu elevii mai puțin înalți, astfel pașii nu sunt egali, deci rezultatele diferă. În acest sens se impune nevoia de a găsi un rezultat identic și astfel de a găsi un etalon- o unitate de măsură standard.

Acest traseu didactic de predare-învățare presupune:

- Utilizarea unor termeni specifici de genul: lung/scurt, gros/subțire, etc. prin compararea diverselor obiecte- riglă, penar, creion, caiet, carte.
- Exerciții practice de măsurare a anumitor obiecte din mediul apropiat cu unități nonstandard- palma, picior, pas, creion, degete, etc.
- Conștientizarea necesității unităților de măsură standard (pentru ca măsurarea aceluiași lucru să nu aibă rezultate diferite, oamenii au inventat unități de măsură care se folosesc în lumea întreagă). Se introduc și instrumentele de măsurare , astfel , pentru lungime avem : metrul de tâmplărie, panglica de croitorie, ruleta, pentru masă avem: cântarul și balanța și pentru timp- ceasul.

- Exerciții și probleme cu unități de măsură.

Prin măsurători dezvoltăm spiritul de observație al elevului, orientarea în spațiu, sesizarea aspectelor semnificative din realitatea înconjurătoare. Pentru formarea noțiunii de capacitate, mai întâi se aleg vase de dimensiuni diferite (căni, pahare, sticle, borcane), se alege paharul pentru a putea vedea câte pahare cu apă intră într-un borcan sau într-o sticlă. Apoi introducem unitatea de măsură standard- litrul și putem avea sticle de 1 litru sau 2 litri, dar și sticle de 0.5 l. De asemenea se pot face estimări, de genul câte sticle de 1 litru pot încăpea într-un bidon, etc.

Pentru conceptul de masă putem cere elevilor să țină în mână câte un corp pentru a observa care este mai greu și care este mai ușor, apoi să estimeze masa anumitor obiecte din clasă, prin comparare. La final introducem kilogramul ca unitate de mărime standard și putem prezenta balanța și cântarul ca instrumente de măsurare. Este un moment prielnic pentru a-i îndruma pe elevi să se joace “De-a aprozarul” sau „La piață”, și astfel să îi punem în situații concrete de a folosi cântarul , dar și banii ca și unități de măsură.

La clasele a III-a și a IV- a, pentru a le forma capacitatea de apreciere / estimare cu ușurință a unor lungimi, se pot desfășura jocuri-exerciții de forma: „Ce distanță există între pomii din curtea școlii?” sau „Ce lungime are coridorul școlii?” prin expediții de genul: “Calculați lungimea traseului” avem posibilitatea de a forma elevilor, pe lângă deprinderile de calcul matematic, capacitatea de a se orienta pe harta turistică și a calcula distanța pe care trebuie să o parcurgă pe un itinerariu dat. La clasele acestea se predau și multiplii și submultiplii metrului, litrului și kilogramului.

Timpul este una dintre cele mai abstracte mărimi pe care le învață elevii în ciclul primar și se face întotdeauna în strânsă legătură cu fenomenele, anotimpurile și evenimentele periodice cunoscute de elevi. Citirea ceasului este o competență vizată în programa școlară, pe lângă ordonarea cronologică a unor evenimente, asocierea datei unui eveniment cu anotimpul din care face parte, dar și planificarea unor activități în cadrul unei săptămâni.

Toate aceste situații de învățare pot fi în așa fel create încât să implice elevii în experiențe în care pot lua singuri decizii privind rezolvarea unor probleme inspirate din viața reală și care presupun utilizarea noțiunilor despre unitățile de măsură învățate.

Bibliografie:

<http://www.asociatia-profesorilor.ro/metode-interactive-folosite-in-predarea-invatarea-unitatilor-de-masura.html>

Munca elevilor cu manualul și alte cărți

Autor: prof. Cristina Pene

Educația primară este fundația pe care se construiește întregul parcurs educațional al copiilor. În acest context, manualele și alte cărți auxiliare joacă un rol esențial în procesul de învățare. Ele nu sunt doar instrumente de transmitere a cunoștințelor, ci și mijloace prin care elevii își dezvoltă abilități de studiu independent, gândire critică și pasiune pentru lectură. Manualele școlare sunt concepute pentru a oferi o structură clară și sistematică a materiei. Ele sunt esențiale pentru:

1. Organizarea învățării: Manualele oferă un plan de studiu structurat, împărțit pe capitole și lecții, facilitând astfel progresul treptat al elevilor.
2. Sursa principală de informații: Ele prezintă informațiile esențiale pe care elevii trebuie să le învețe, oferind explicații clare și exemple relevante.
3. Dezvoltarea abilităților de studiu: Utilizarea regulată a manualelor ajută elevii să își formeze obiceiuri de studiu, cum ar fi sublinierea informațiilor importante, realizarea de rezumate și rezolvarea de exerciții.

Pe lângă manuale, cărțile auxiliare și alte resurse educaționale contribuie semnificativ la îmbogățirea cunoștințelor și abilităților elevilor:

1. Diversificarea surselor de informație: Cărțile auxiliare oferă perspective diferite asupra subiectelor studiate, completând și extinzând informațiile din manual.

2. Exerciții suplimentare: Aceste cărți conțin exerciții variate și provocări suplimentare, care ajută elevii să își consolideze cunoștințele și să își dezvolte competențele.

3. Lecturi suplimentare: Cărțile de lectură recomandate sau opționale ajută la dezvoltarea vocabularului, îmbunătățirea abilităților de citire și stimularea imaginației și creativității.

Pentru a maximiza beneficiile oferite de manuale și cărțile auxiliare, este important ca elevii să învețe cum să le folosească eficient: elevii să citească activ, subliniind ideile principale, notând întrebări și realizând conexiuni cu informațiile deja cunoscute, să își planifice timpul de studiu, alocând perioade specifice pentru citirea manualului, rezolvarea exercițiilor și explorarea lecturilor suplimentare, încurajarea unei atitudini pozitive față de învățare și dezvoltarea perseverenței sunt esențiale pentru succesul pe termen lung. Manualele și cărțile auxiliare sunt aliați de neprețuit în procesul educațional. Prin utilizarea lor corectă și eficientă, elevii își pot dezvolta abilități fundamentale și pot dobândi cunoștințe esențiale pentru viitor. Rolul nostru, ca profesori, este să îi ghidăm și să le oferim instrumentele necesare pentru a-și valorifica la maximum potențialul.

BIBLIOGRAFIE

1. Maria Palicica, Codruța Gavrilă, Laurenția Ion, 2007, Pedagogie, Editura Mirton, Timișoara

2. www.tribunainvatamantului.ro

3. www.qdidactic.com

Starea de bine la școală

Autor: prof. Antoanela Anghel

Starea de bine este un concept complex care include aspecte emoționale, sociale, fizice și academice. Este esențială pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor și pentru performanța lor școlară. Iată câteva dimensiuni și factori importanți:

Aspecte Emoționale

- Siguranța emoțională - Elevii trebuie să se simtă în siguranță și acceptați.
- Stima de sine - Este important ca elevii să aibă o imagine pozitivă despre sine.
- Managementul stresului - Strategii și suport pentru a gestiona stresul academic și social.

Aspecte Sociale

- Relații interpersonale - Relații pozitive cu colegii și profesorii.
- Incluziunea - Sentimentul de apartenență și incluziune, fără discriminare.
- Bullying - Prevenirea și combaterea bullying-ului.

Aspecte Fizice

- Mediul școlar - Săli de clasă bine întreținute, sigure și confortabile.
- Activitate fizică - Promovarea exercițiilor fizice regulate și a sporturilor.
- Nutriție - Acces la alimentație sănătoasă și echilibrată.

Aspecte Academice

- Suport educational -Acces la resurse de învățare și suport din partea profesorilor.
- Motivație și angajament - Stimularea interesului și participării active în procesul de învățare.
- Echilibru între viața școlară și cea personală - Gestionarea timpului pentru a preveni supraîncărcarea.

Promovarea stării de bine la școală implică eforturi concertate din partea profesorilor, părinților, elevilor și administrației școlare. Politicile și programele școlare care încurajează un mediu pozitiv și sprijin integrat pentru toate aspectele vieții elevilor sunt esențiale pentru succesul lor pe termen lung.

Un mediu școlar pozitiv aduce numeroase avantaje atât pentru elevi, cât și pentru profesori și întreaga comunitate școlară. Elevii care se simt în siguranță și sprijiniți tind să aibă performanțe academice mai bune, un mediu pozitiv încurajează participarea activă și crește interesul pentru învățare.

Bibliografie

- Black, P., & William, D. (2010). Inside the Black Box: Raising Standards Through Classroom Assessment. Phi Delta Kappa, 92(1), 81-90. doi: 10.1177/003172171009200119
- Hattie, L. (2014). Învățarea vizibilă. Ghid pentru profesori. București, România: Editura Trei.
- Ruiz-Primo, M. A. (2011). Informal formative assessment: The role of instructional dialogues in assessing students' learning. Studies in Educational Evaluation, 37, 15-24.

Jocul didactic matematic

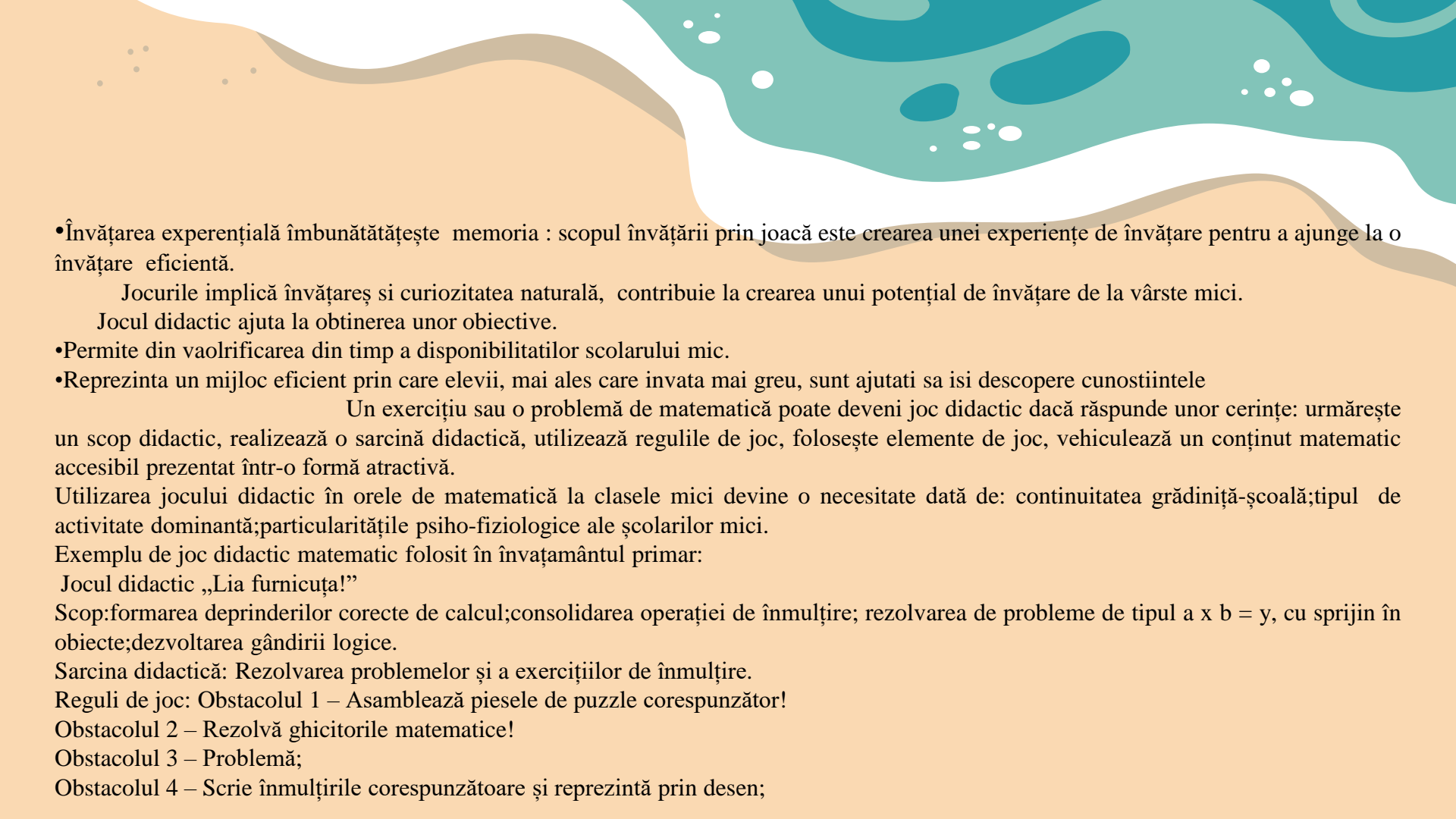
Autor: prof. Cătălina Crețu

A te juca înseamnă a te bucura. Un joc este o acțiune în care sunt implicați mai mulți jucători aflați, de cele mai multe ori, în competiție. În viața fiecărui copil, jocul ocupă un rol esențial. Copilul se dezvoltă prin joc pentru că, jucându-se, acesta își satisface nevoia de activitate, de a acționa cu obiecte reale sau imaginare, de a se transpune în diferite roluri și situații care îl apropie de realitatea înconjurătoare. A se juca și a învăța sunt două activități care se îmbină perfect. Prin intermediul jocului didactic elevii pot asimila informații, își pot consolida priceperi, deprinderi, își pot dezvolta capacități cognitive, afective. De asemenea, jocul didactic poate ajuta la educarea unor trăsături ale personalității creatoare și poate forma atitudini și convingeri.

Jocul didactic este un mijloc important de educație și instruire în ciclul primar care asigură participarea activă și eficientă la lecție, durabilitatea noțiunilor însușite și un grad mare de socializare. Jocul didactic dă un randament sporit față de celelalte modalități de lucru folosite în activitatea de învățare, în special la școlarii mici, dar el face parte din preocupările zilnice preferate ale copiilor. Prin jocurile didactice introduse în diferite momente ale lecției, se realizează o învățare activă, acordând un rol dinamic intuiției și imaginației. Rolul cadrului didactic nu este de a preda cunoștințe sau a prezenta soluții. Copiii ar trebui lăsați să-și confrunte părerile, să învețe din propriile greșeli, dând curs liber imaginației și fanteziei fiecăruia. Beneficiile învățării prin joc:

- Dezvoltarea competențelor : jocul încurajează efortul și realizările, pentru că oferă provocări;
- Dezvoltarea încrederii în sine : a avea de-a face cu un joc și cu o dificultate pe care o aduce, construiește încrederea de sine și abilitatea de a face față oricărei situații.
- Dezvoltarea procesului de gândire : jocul contribuie la atingerea concluziilor, la adresarea întrebărilor.

•Învățarea experiențială îmbunătățește memoria : scopul învățării prin joacă este crearea unei experiențe de învățare pentru a ajunge la o învățare eficientă.

Jocurile implică învățare și curiozitatea naturală, contribuie la crearea unui potențial de învățare de la vârste mici.

Jocul didactic ajută la obținerea unor obiective.

•Permite economisirea din timp a disponibilităților școlarului mic.

•Reprezintă un mijloc eficient prin care elevii, mai ales care învață mai greu, sunt ajutați să își descopere cunoștințele

Un exercițiu sau o problemă de matematică poate deveni joc didactic dacă răspunde unor cerințe: urmărește un scop didactic, realizează o sarcină didactică, utilizează regulile de joc, folosește elemente de joc, vehiculează un conținut matematic accesibil prezentat într-o formă atractivă.

Utilizarea jocului didactic în orele de matematică la clasele mici devine o necesitate dată de: continuitatea grădiniță-școală; tipul de activitate dominantă; particularitățile psiho-fiziologice ale școlărilor mici.

Exemplu de joc didactic matematic folosit în învățământul primar:

Jocul didactic „Lia furnicuța!”

Scop: formarea deprinderilor corecte de calcul; consolidarea operației de înmulțire; rezolvarea de probleme de tipul $a \times b = y$, cu sprijin în obiecte; dezvoltarea gândirii logice.

Sarcina didactică: Rezolvarea problemelor și a exercițiilor de înmulțire.

Reguli de joc: Obstacolul 1 – Asamblează piesele de puzzle corespunzător!

Obstacolul 2 – Rezolvă ghicitorile matematice!

Obstacolul 3 – Problemă;

Obstacolul 4 – Scrie înmulțirile corespunzătoare și reprezintă prin desen;

Obstacolul 5 – Exercițiu- ordinea efectuării operațiilor;

Obstacolul 6 – Vânătoarea comorilor.

Elemente de joc: cooperare, recompensa, surpriza.

Desfășurarea jocului: Se citește o poveste despre furnica Lia: „Furnicuța Lia este cea mai năstrușnică furnică din mușuroi. Este glumeață, pusă pe șotii tot timpul și nu-și prea ia munca în serios. Într-o zi, lucrătoarele mușuroiului au pornit în căutarea hranei. La întoarcere, furnicuța Lia s-a pierdut și n-a mai găsit drumul spre mușuroi. Știind că ele comunică pe calea parfumului, iar pulverizând feromoni ar putea urma traseul foarte ușor. Pentru a-i da o lecție și a o învăța minte, s-au gândit să marcheze traseul cu unele substanțe interzise, pentru a o pune în dificultate. Ajut-o pe Lia să treacă probele, pentru a ajunge la suratele ei.” Va fi desenată o hartă, un traseu de la locul în care se află Lia până la mușuroi. Pe traseu sunt atașate obstacole(plicuri care conțin cerințe/exerciții). Rezolvarea cerințelor duc la înlăturarea obstacolelor, iar Lia poate ajunge la mușuroi.

Bibliografie:

„Didactica matematicii în învățământul primar” Mihail Roșu, 2006

<https://edict.ro/jocul-didactic-matematic-exemple-de-jocuri-pentru-inmultire>

Marcia L.Nell, Walter F.Drew, De la joc la învățare, Editura Trei, 2016

Conversația euristică

Autor: prof. Florența Protopopescu

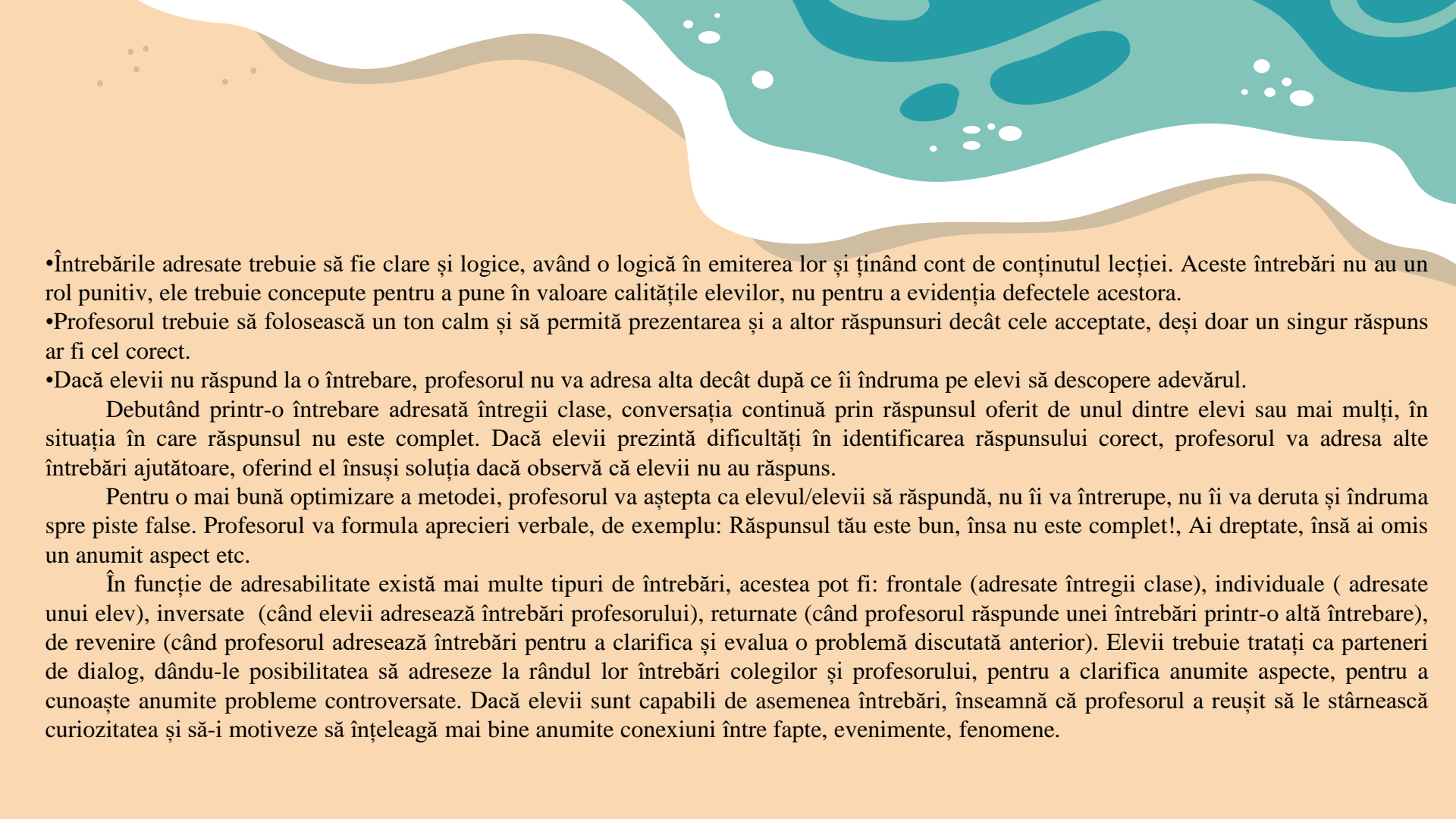
Conversația euristică (heuristiko- a descoperi) se identifică prin modalitatea de structurare a întrebărilor, punând elevii să-și reorganizeze informațiile deținute anterior și să le organizeze în structuri mentale bine organizate, solicitându-le elevilor imaginația, gândirea critică, creativitatea, operații mentale.

Prin urmare această formă de conversație include conversația examinatoare, de consolidare și sistematizare a cunoștințelor, cunoașterea depinde de întrebările adresate, de comunicarea sinceră între profesor-elevi, de existența feedback-ului.

Conversația euristică impune totuși îndeplinirea anumitor condiții pentru a îmbunătățirea competențelor la elevi:

- Răspunsurile pe care le solicităm din partea elevilor să nu fie monosilabice, iar dacă acestea sunt formulate în această manieră, profesorul trebuie să solicite clarificări de genul: De ce credeți acest lucru? Argumentați-vă opinia? Care este totuși opinia voastră?
- Întrebările nu urmăresc latura narativă sau descriptivă, ele îi solicita pe elevi să-și dezvolte inteligența, creativitatea și să fie capabili de operații mentale, de exemplu comparația, abstractizarea, analiza, sinteza etc.
- Profesorul trebuie să lase elevilor posibilitatea de a greși, pentru că doar greșind ei vor avea posibilitatea să învețe, să fie capabili să-și expună propriile păreri, deoarece elevii nu sunt și nu trebuie să fie puși în postura unor roboți care doar reproduc ceea ce asculta, învață.
- Întrebările vor fi adresate frontal, antrenând întreaga clasă în rezolvarea problemei, lăsând elevilor suficient timp pentru a răspunde, intervenind doar când s-a ajuns în impas.

-
- Întrebările adresate trebuie să fie clare și logice, având o logică în emiterea lor și ținând cont de conținutul lecției. Aceste întrebări nu au un rol punitiv, ele trebuie concepute pentru a pune în valoare calitățile elevilor, nu pentru a evidenția defectele acestora.
  - Profesorul trebuie să folosească un ton calm și să permită prezentarea și a altor răspunsuri decât cele acceptate, deși doar un singur răspuns ar fi cel corect.
  - Dacă elevii nu răspund la o întrebare, profesorul nu va adresa alta decât după ce îi îndruma pe elevi să descopere adevărul.

Debutând printr-o întrebare adresată întregii clase, conversația continuă prin răspunsul oferit de unul dintre elevi sau mai mulți, în situația în care răspunsul nu este complet. Dacă elevii prezintă dificultăți în identificarea răspunsului corect, profesorul va adresa alte întrebări ajutătoare, oferind el însuși soluția dacă observă că elevii nu au răspuns.

Pentru o mai bună optimizare a metodei, profesorul va aștepta ca elevul/elevii să răspundă, nu îi va întrerupe, nu îi va deruta și îndruma spre piste false. Profesorul va formula aprecieri verbale, de exemplu: Răspunsul tău este bun, însa nu este complet!, Ai dreptate, însă ai omis un anumit aspect etc.

În funcție de adresabilitate există mai multe tipuri de întrebări, acestea pot fi: frontale (adresate întregii clase), individuale (adresate unui elev), inversate (când elevii adresează întrebări profesorului), returnate (când profesorul răspunde unei întrebări printr-o altă întrebare), de revenire (când profesorul adresează întrebări pentru a clarifica și evalua o problemă discutată anterior). Elevii trebuie tratați ca parteneri de dialog, dându-le posibilitatea să adreseze la rândul lor întrebări colegilor și profesorului, pentru a clarifica anumite aspecte, pentru a cunoaște anumite probleme controversate. Dacă elevii sunt capabili de asemenea întrebări, înseamnă că profesorul a reușit să le stârneasca curiozitatea și să-i motiveze să înțeleagă mai bine anumite conexiuni între fapte, evenimente, fenomene.

Ce are în plus conversația euristică față de alte metode tradiționale este gradul ridicat de implicare și de participare activă din partea elevilor. Profesorul reușește să optimizeze și să modernizeze această metodă dacă întrebările pe care le formulează se adresează gândirii și nu doar memorării, dacă reușește să-i stimuleze intrinsec pe elevi, astfel încât aceștia să-și expună singuri părerile, fără teama de a fi contrazis sau etichetat negativ.

Elevii trebuie încurajați să se exprime, chiar dacă răspunsurile lor nu sunt corecte, consemnând progresul realizat de către elevi.

Bibliografie

Ștefan Păun, Didactica istoriei, București, Editura Corint, 2007

Școala în era tehnologiei

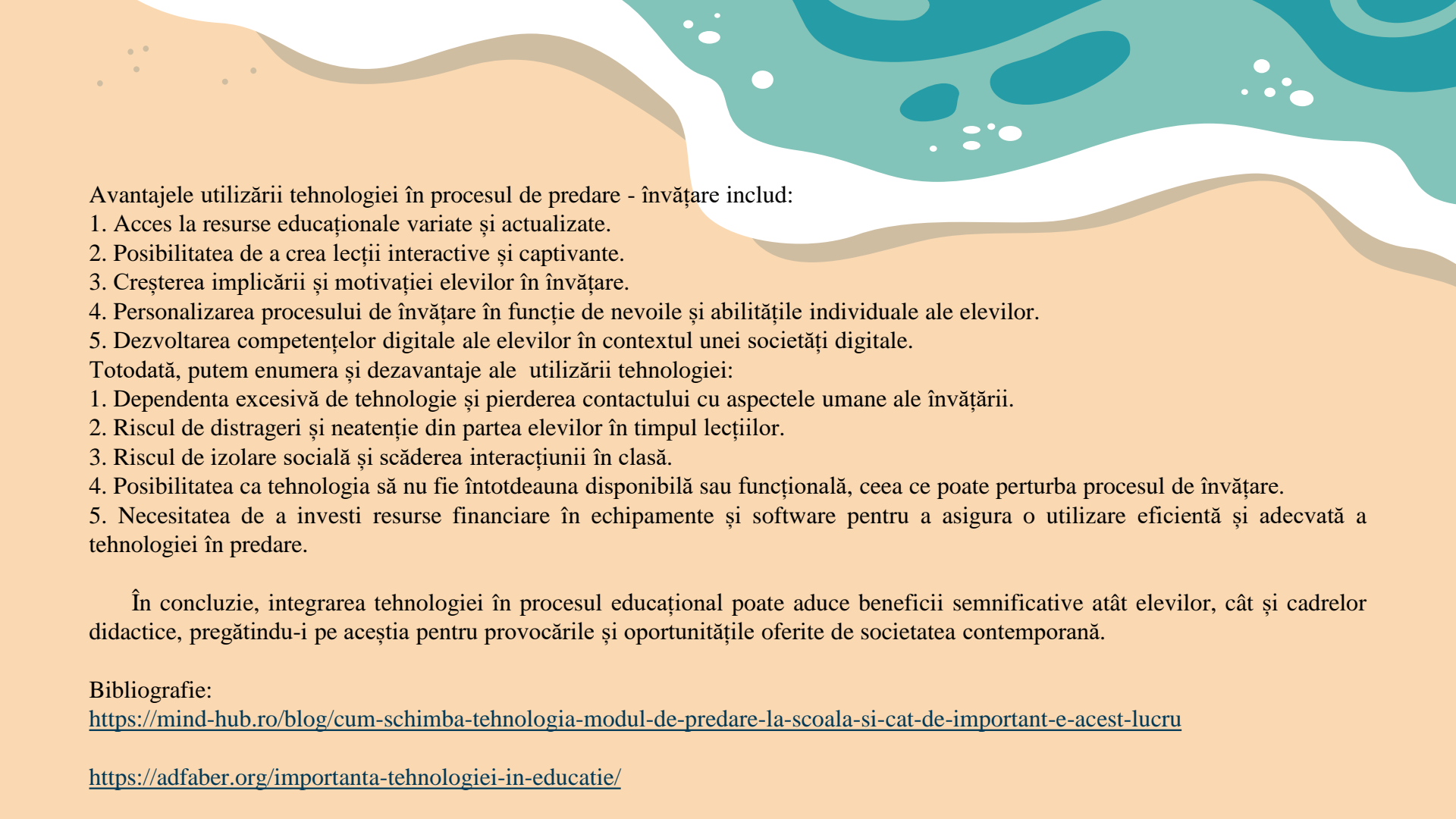
Autor: prof. Mirela Achim

În ultimii ani, tehnologia a evoluat rapid și a schimbat complet modul în care privim educația. Acest lucru a dus la apariția unor mijloace de învățământ inovative în școală care pot îmbunătăți procesul de învățare: table interactive, dispozitive mobile, aplicații educaționale, simulări și jocuri didactice, care să facă procesul de învățare mai interactiv și mai captivant pentru elevi.

Cu toate acestea, există și unele provocări în utilizarea tehnologiei în școli. De exemplu, accesul inegal la tehnologie și internet poate crea inconveniențe în procesul de predare-învățare, iar necesitatea formării continue a cadrelor didactice pentru a utiliza eficient aceste mijloace poate reprezenta o provocare. De aceea, este important să ne asigurăm că aceste modalități sunt accesibile pentru toți elevii și că sunt integrate în mod corespunzător în procesul de predare-învățare pentru a maximiza beneficiile lor.

În era tehnologiei, școala trebuie să se adapteze și să integreze aceste noi tehnologii. Este esențial ca elevii să fie expuși la instrumente și resurse digitale care să îi ajute să învețe mai eficient și să își dezvolte abilități relevante pentru piața muncii. Utilizarea tabletelor, a calculatoarelor și a altor dispozitive electronice în clasă poate îmbunătăți interacțiunea elevilor cu conținutul curriculumului, facilitând procesul de învățare și favorizând dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor. De asemenea, utilizarea platformelor online pentru asignarea și gestionarea temelor și a evaluărilor poate simplifica munca profesorilor și poate oferi feedback mai rapid și mai detaliat elevilor.

Avantajele utilizării tehnologiei în procesul de predare - învățare includ:

1. Acces la resurse educaționale variate și actualizate.
2. Posibilitatea de a crea lecții interactive și captivante.
3. Creșterea implicării și motivației elevilor în învățare.
4. Personalizarea procesului de învățare în funcție de nevoile și abilitățile individuale ale elevilor.
5. Dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor în contextul unei societăți digitale.

Totodată, putem enumera și dezavantaje ale utilizării tehnologiei:

1. Dependenta excesivă de tehnologie și pierderea contactului cu aspectele umane ale învățării.
2. Riscul de distrageri și neatenție din partea elevilor în timpul lecțiilor.
3. Riscul de izolare socială și scăderea interacțiunii în clasă.
4. Posibilitatea ca tehnologia să nu fie întotdeauna disponibilă sau funcțională, ceea ce poate perturba procesul de învățare.
5. Necesitatea de a investi resurse financiare în echipamente și software pentru a asigura o utilizare eficientă și adecvată a tehnologiei în predare.

În concluzie, integrarea tehnologiei în procesul educațional poate aduce beneficii semnificative atât elevilor, cât și cadrelor didactice, pregătindu-i pe aceștia pentru provocările și oportunitățile oferite de societatea contemporană.

Bibliografie:

<https://mind-hub.ro/blog/cum-schimba-tehnologia-modul-de-predare-la-scoala-si-cat-de-important-e-acest-lucru>

<https://adfaber.org/importanta-tehnologiei-in-educatie/>

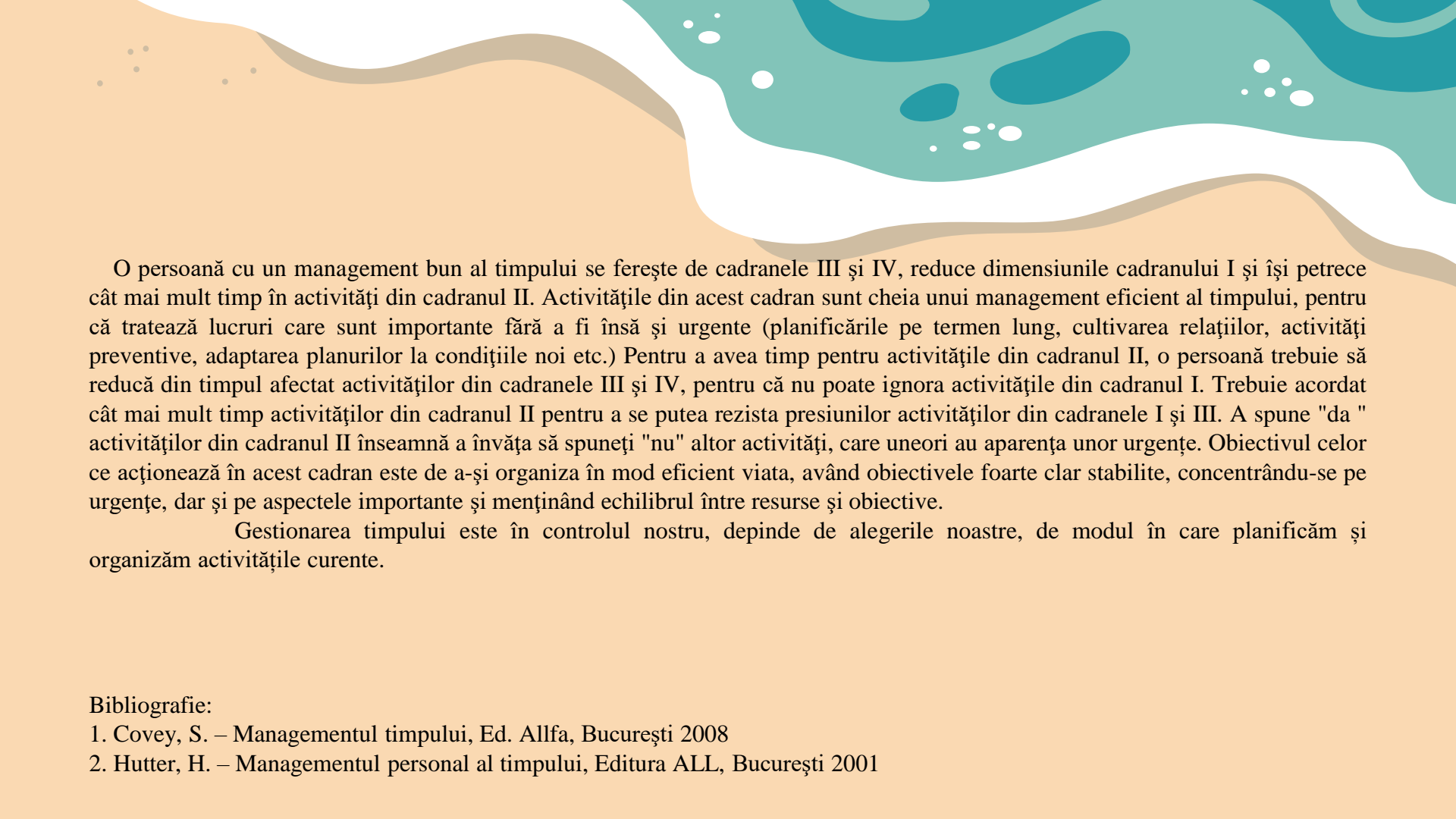
Managementul timpului în activitatea didactică

Autor: prof. Cătălina Cuțar

Managementul timpului înseamnă mai mult decât organizarea agendei; este arta de a echilibra prioritățile, de a reduce procrastinarea și de a maximiza productivitatea în fiecare zi.

În literatura de specialitate sunt identificate patru tipuri de atitudini vizavi de managementul timpului: prima atitudine era caracterizată de note și liste de probleme, fără specificarea priorităților, cu bifarea de pe liste a problemelor rezolvate, de regulă în ordinea apariției lor, fără corelare cu scopurile și obiectivele. A doua atitudine ar putea fi caracterizată prin indexuri, tabele, agende și reflectă tentativa de a planifica evenimente și acțiuni. Se pot stăpâni ceva mai bine situațiile, se fac planificări, dar nu se stabilesc priorități. Cea de-a treia atitudine se concentrează asupra stabilirii obiectivelor, include conceptul planificării zilnice, al alcătuirii unor planuri specifice pentru îndeplinirea acelor activități considerate mai importante. Ultima atitudine este cea a persoanelor care și-au dat seama că planificarea și controlul strict al timpului sunt adeseori contraproductivi pentru că accentul pus pe eficiență diminuează oportunitățile de a dezvolta relații interumane, de a prîntâmpina anumite nevoi. Aceste persoane au renunțat la programe și planificări manageriale ale timpului prea restrictive și limitative, considerând că problema nu este de a gospodări cât mai bine timpul, ci de a ne gospodări cât mai bine pe noi înșine.

	URGENT	NU E URGENT
IMPORTANT	<ul style="list-style-type: none"> • Crize • Probleme presante • Probleme cu termen fix I	<ul style="list-style-type: none"> • Prevenire • Cultivarea relațiilor • Recunoașterea noilor oportunități • Planificare II
PUTIN IMPORTANT	<ul style="list-style-type: none"> • Întreruperi, apeluri • Corespondență, rapoarte • Întâlniri • Probleme presante • Activități mărunte III	<ul style="list-style-type: none"> • Muncă de rutină • Corespondență • Conversație la telefon • Timp irasit • Activități plăcute IV

O persoană cu un management bun al timpului se ferește de cadranele III și IV, reduce dimensiunile cadranelor I și își petrece cât mai mult timp în activități din cadranul II. Activitățile din acest cadran sunt cheia unui management eficient al timpului, pentru că tratează lucruri care sunt importante fără a fi însă și urgente (planificările pe termen lung, cultivarea relațiilor, activități preventive, adaptarea planurilor la condițiile noi etc.) Pentru a avea timp pentru activitățile din cadranul II, o persoană trebuie să reducă din timpul afectat activităților din cadranele III și IV, pentru că nu poate ignora activitățile din cadranul I. Trebuie acordat cât mai mult timp activităților din cadranul II pentru a se putea rezista presiunilor activităților din cadranele I și III. A spune "da" activităților din cadranul II înseamnă a învăța să spunei "nu" altor activități, care uneori au aparența unor urgențe. Obiectivul celor ce acționează în acest cadran este de a-și organiza în mod eficient viața, având obiectivele foarte clar stabilite, concentrându-se pe urgențe, dar și pe aspectele importante și menținând echilibrul între resurse și obiective.

Gestionarea timpului este în controlul nostru, depinde de alegerile noastre, de modul în care planificăm și organizăm activitățile curente.

Bibliografie:

1. Covey, S. – Managementul timpului, Ed. Allfa, București 2008
2. Hutter, H. – Managementul personal al timpului, Editura ALL, București 2001

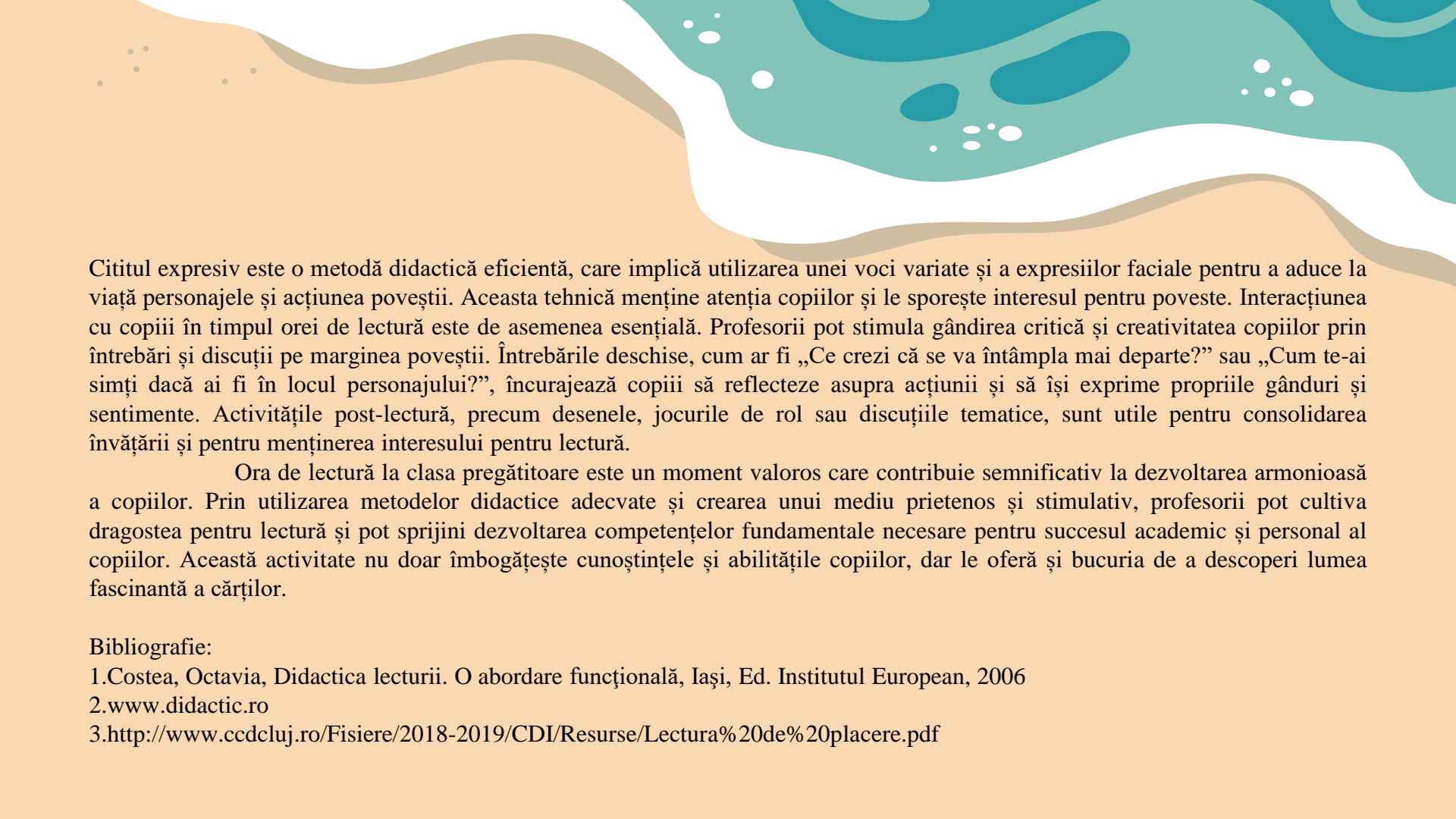

Ora de lectură la clasa pregătitoare

Autor: prof. Georgiana Bălan

Ora de lectură în cadrul clasei pregătitoare reprezintă un moment esențial în formarea copiilor, oferind oportunități multiple pentru dezvoltarea abilităților cognitive, lingvistice și socio-emoționale. Această activitate nu doar că facilitează introducerea copiilor în lumea literaturii, dar contribuie în mod semnificativ la dezvoltarea competențelor esențiale pentru viitorul lor academic și personal. Desfășurarea orei de lectură în contextul clasei pregătitoare aduce numeroase avantaje, printre care se numără îmbogățirea vocabularului și îmbunătățirea capacităților de comunicare. Copiii sunt expuși la diverse structuri lingvistice și concepte noi, ceea ce le permite să își dezvolte competențele lingvistice într-un mod natural și plăcut. Lectura stimulează, de asemenea, imaginația și creativitatea copiilor, permițându-le să exploreze diferite scenarii și personaje prin intermediul poveștilor. Acest proces contribuie la dezvoltarea gândirii abstracte și a capacității de a vizualiza concepte complexe. Un alt beneficiu major al orei de lectură este dezvoltarea empatiei și a abilităților socio-emoționale. Prin identificarea cu personajele și trăirile acestora, copiii învață să recunoască și să exprime emoții, ceea ce le îmbunătățește capacitatea de a interacționa pozitiv cu ceilalți. În plus, ora de lectură contribuie la îmbunătățirea atenției și concentrării, esențiale pentru succesul academic. Ascultarea activă a poveștilor solicită atenție la detalii și capacitatea de a urmări un fir narativ complex, abilități care sunt fundamentale în procesul de învățare. Pentru a maximiza impactul orei de lectură, este esențial ca profesorii să utilizeze metode didactice variate și adecvate vârstei copiilor. Alegerea cărților este crucială, fiind recomandate titlurile care sunt adecvate nivelului de dezvoltare al copiilor și care prezintă ilustrații atractive. Poveștile scurte și dinamice sunt de obicei cele mai potrivite pentru copiii de la clasa pregătitoare.

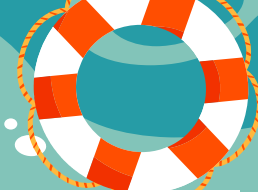

Cititul expresiv este o metodă didactică eficientă, care implică utilizarea unei voci variate și a expresiilor faciale pentru a aduce la viață personajele și acțiunea poveștii. Aceasta tehnică menține atenția copiilor și le sporește interesul pentru povești. Interacțiunea cu copiii în timpul orei de lectură este de asemenea esențială. Profesorii pot stimula gândirea critică și creativitatea copiilor prin întrebări și discuții pe marginea poveștii. Întrebările deschise, cum ar fi „Ce crezi că se va întâmpla mai departe?” sau „Cum te-ai simți dacă ai fi în locul personajului?”, încurajează copiii să reflecteze asupra acțiunii și să își exprime propriile gânduri și sentimente. Activitățile post-lectură, precum desenele, jocurile de rol sau discuțiile tematice, sunt utile pentru consolidarea învățării și pentru menținerea interesului pentru lectură.

Ora de lectură la clasa pregătitoare este un moment valoros care contribuie semnificativ la dezvoltarea armonioasă a copiilor. Prin utilizarea metodelor didactice adecvate și crearea unui mediu prietenos și stimulat, profesorii pot cultiva dragostea pentru lectură și pot sprijini dezvoltarea competențelor fundamentale necesare pentru succesul academic și personal al copiilor. Această activitate nu doar îmbogățește cunoștințele și abilitățile copiilor, dar le oferă și bucuria de a descoperi lumea fascinantă a cărților.

Bibliografie:

1. Costea, Octavia, Didactica lecturii. O abordare funcțională, Iași, Ed. Institutul European, 2006
2. www.didactic.ro
3. <http://www.ccdcluj.ro/Fisiere/2018-2019/CDI/Resurse/Lectura%20de%20placere.pdf>

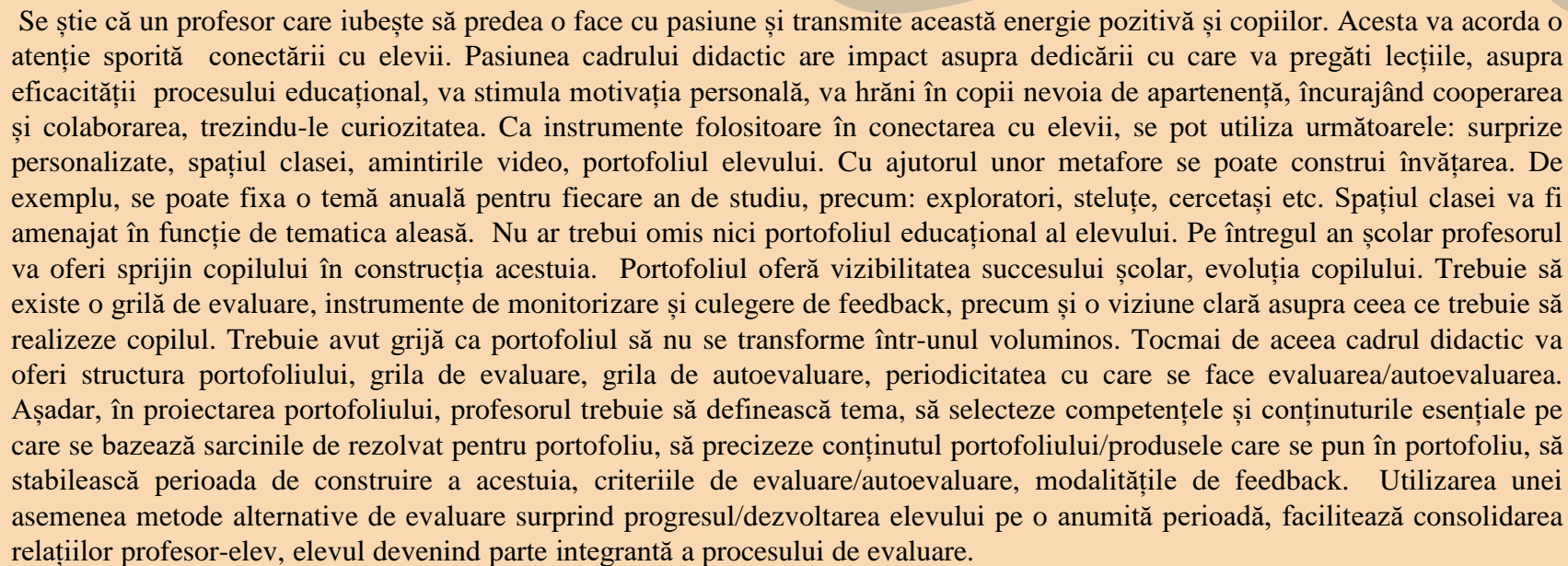
Cum începem eficient anul școlar?

Autor: prof. Laura Sîrbu

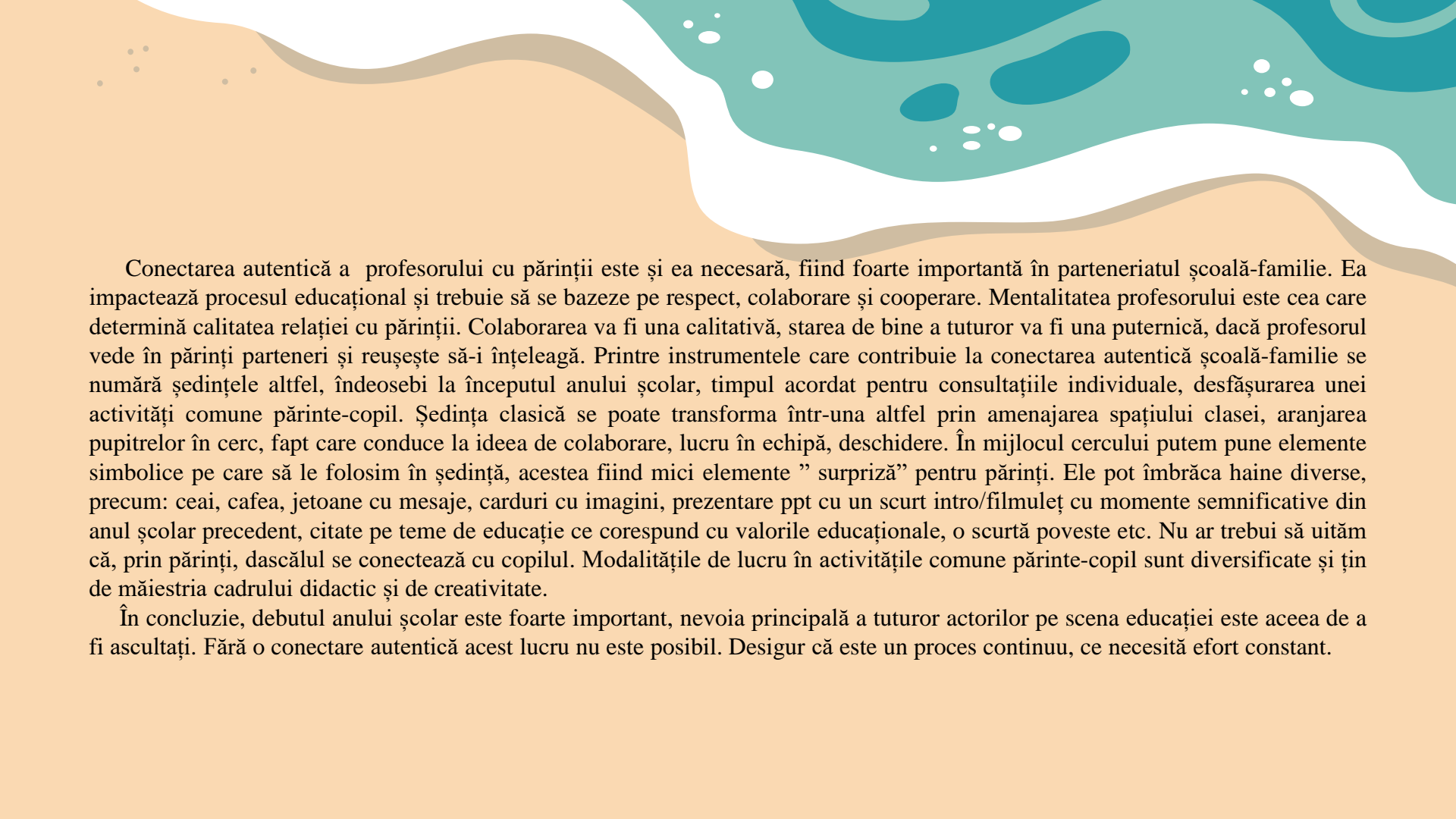
Începerea anului școlar reprezintă unul dintre momentele importante din activitatea profesorului. Necesită pregătire, o proiectare a activităților pe care un cadru didactic le va realiza. Dacă ar fi să rezumăm într-un singur cuvânt prima zi de școală, am alege termenul de ”conectare”. De ce este nevoie de conectare în debutul anului școlar? Care sunt tipurile de conectare și modalitățile de realizare? La aceste întrebări își propune să răspundă articolul de față.

Cadrul didactic ar trebui să înceapă prin a se conecta interior cu propria motivație de a fi profesor. Așadar, este vorba despre o conectare cu sine însuși, o conștientizare a rolului pe care îl are, a scopului profesiei sale. Motivația lui interioară de a transforma lumea exterioară prin educație generează multiple beneficii, precum: creșterea motivației pe care o are profesorul în carieră, stimularea creativității în proiectarea didactică, creșterea productivității, afișarea unui model de autenticitate și modelare pentru elevi. Printre instrumentele pe care profesorul le poate utiliza în vederea conectării cu sine se află tehnica celor 5 ”De ce?”, ce stă la baza modelului creat de Sakichi Toyoda. În această tehnică aprofundăm prin utilizarea întrebării ”De ce?” Pentru fiecare răspuns pe care îl oferim punem din nou întrebarea ”De ce?”. Exemplu: ”De ce ne-am făcut profesori?” În urma răspunsului pe care-l oferim, ne vom pune din nou întrebarea ”De ce?” și tot așa. Din aceeași ramură este și conceptul creat de Simon Sinek, ”Start with why”. Profesorul are nevoie de a-și regăsi mereu de ce-ul profesional pentru că, în fața provocărilor, este necesar să-și afle energia pentru a persevera. Jurnalul de reflecție ajută și el în demersul conectării interioare. Este important ca profesorul să-și fixeze, la început de an școlar, obiective profesionale, să își ia energia și inspirația din comunități educaționale, să învețe permanent ceva nou. Pentru a aduce magia în sala de clasă, formarea continuă a cadrului didactic este vitală.

Se știe că un profesor care iubește să predea o face cu pasiune și transmite această energie pozitivă și copiilor. Acesta va acorda o atenție sporită conectării cu elevii. Pasiunea cadrului didactic are impact asupra dedicării cu care va pregăti lecțiile, asupra eficacității procesului educațional, va stimula motivația personală, va hrăni în copii nevoia de apartenență, încurajând cooperarea și colaborarea, trezindu-le curiozitatea. Ca instrumente folosite în conectarea cu elevii, se pot utiliza următoarele: surprize personalizate, spațiul clasei, amintirile video, portofoliul elevului. Cu ajutorul unor metafore se poate construi învățarea. De exemplu, se poate fixa o temă anuală pentru fiecare an de studiu, precum: exploratori, steluțe, cercetași etc. Spațiul clasei va fi amenajat în funcție de tematica aleasă. Nu ar trebui omis nici portofoliul educațional al elevului. Pe întregul an școlar profesorul va oferi sprijin copilului în construcția acestuia. Portofoliul oferă vizibilitatea succesului școlar, evoluția copilului. Trebuie să existe o grilă de evaluare, instrumente de monitorizare și culegere de feedback, precum și o viziune clară asupra ceea ce trebuie să realizeze copilul. Trebuie avut grijă ca portofoliul să nu se transforme într-unul voluminos. Tocmai de aceea cadrul didactic va oferi structura portofoliului, grila de evaluare, grila de autoevaluare, periodicitatea cu care se face evaluarea/autoevaluarea. Așadar, în proiectarea portofoliului, profesorul trebuie să definească tema, să selecteze competențele și conținuturile esențiale pe care se bazează sarcinile de rezolvat pentru portofoliu, să precizeze conținutul portofoliului/produsele care se pun în portofoliu, să stabilească perioada de construire a acestuia, criteriile de evaluare/autoevaluare, modalitățile de feedback. Utilizarea unei asemenea metode alternative de evaluare surprind progresul/dezvoltarea elevului pe o anumită perioadă, facilitează consolidarea relațiilor profesor-elev, elevul devenind parte integrantă a procesului de evaluare.

Conectarea autentică a profesorului cu părinții este și ea necesară, fiind foarte importantă în parteneriatul școală-familie. Ea impactează procesul educațional și trebuie să se bazeze pe respect, colaborare și cooperare. Mentalitatea profesorului este cea care determină calitatea relației cu părinții. Colaborarea va fi una calitativă, starea de bine a tuturor va fi una puternică, dacă profesorul vede în părinți parteneri și reușește să-i înțeleagă. Printre instrumentele care contribuie la conectarea autentică școală-familie se numără ședințele altfel, îndeosebi la începutul anului școlar, timpul acordat pentru consultațiile individuale, desfășurarea unei activități comune părinte-copil. Ședința clasică se poate transforma într-una altfel prin amenajarea spațiului clasei, aranjarea pupitrelor în cerc, fapt care conduce la ideea de colaborare, lucru în echipă, deschidere. În mijlocul cercului putem pune elemente simbolice pe care să le folosim în ședință, acestea fiind mici elemente ”surpriză” pentru părinți. Ele pot îmbrăca haine diverse, precum: ceai, cafea, jetoane cu mesaje, carduri cu imagini, prezentare ppt cu un scurt intro/filmuleț cu momente semnificative din anul școlar precedent, citate pe teme de educație ce corespund cu valorile educaționale, o scurtă poveste etc. Nu ar trebui să uităm că, prin părinți, dascălul se conectează cu copilul. Modalitățile de lucru în activitățile comune părinte-copil sunt diversificate și țin de măiestria cadrului didactic și de creativitate.

În concluzie, debutul anului școlar este foarte important, nevoia principală a tuturor actorilor pe scena educației este aceea de a fi ascultați. Fără o conectare autentică acest lucru nu este posibil. Desigur că este un proces continuu, ce necesită efort constant.

Beneficiile implicării părinților în activitățile de lectură pentru copii

Autor: prof. Miu Amelia

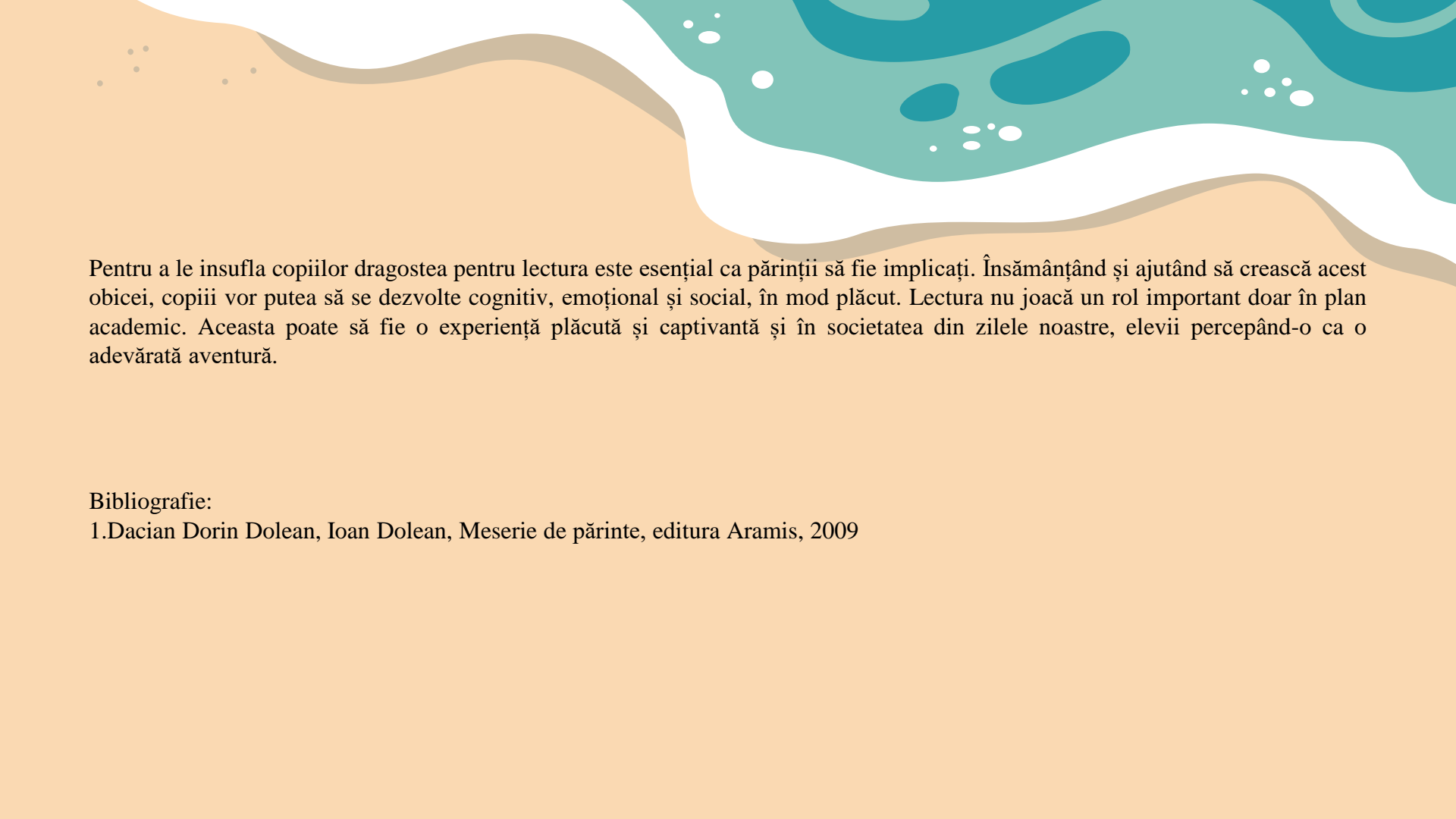
„Copiii au tendința de a-i imita pe adulți [...] dacă își văd părinții făcând excursii la sfârșit de săptămână sau citind o carte în loc să se uite la televizor, probabilitatea ca ei să își petreacă timpul vizionând programele T.V. va fi mai mica.”

Părinții sunt eroii copiilor, modele demne de urmat, iar toate obiceiurile lor îi pot inspira pe școlari să le adopte. Când obiceiurile părinților sunt pozitive, cum este lectura, șansele ca elevul să aibă și el aceleași obiceiuri sănătoase și rezultate academice bune, cresc exponențial.

Trăind într-o eră digitalizată există o multitudine de activități pe care școlarii le pot prefera în locul lecturii, unele cu impact pozitiv, altele cu impact negativ, iar mediul în care trăiesc aceștia are o influență considerabilă.

Numeroasele beneficii ale lecturii sunt mai ușor de cultivat de către părinți, având o atitudine pozitivă față de lectură. Aceștia, împreună cu copiii, o pot integra în rutina lor zilnică citind împreună. Totuși, impunerea acestei activități ar trebui să fie evitată, deoarece școlarii nu o vor asocia cu o activitate plăcută. O alternativă posibilă este puterea exemplului. Observând că părintele citește zilnic, copilul ar putea să ia el însuși o carte la rândul lui, pentru a o citi. De asemenea, o altă variantă în care școlarul nu ar simți că îi este impus să citească, este aceea de a-l îndemna să vină lângă părinte și să-și petreacă timpul în mod plăcut împreună, citind.

Alte modalități de a face lectura mai atractivă sunt: să discute despre carte, dezbătând situațiile regăsite ea; să le fie oferite cărți despre hobby-urile lor; ascultându-i activ când sunt intrigați de un pasaj; povestindu-le despre cărțile care îi pasionau pe ei când erau de vârsta lor și ce îi atrăgea la acea carte. Astfel, copiilor le este îmbogățit vocabularul, dezvoltată imaginația, creativitatea, gândirea critică, empatia etc.

Pentru a le insufla copiilor dragostea pentru lectură este esențial ca părinții să fie implicați. Însămânțând și ajutând să crească acest obicei, copiii vor putea să se dezvolte cognitiv, emoțional și social, în mod plăcut. Lectura nu joacă un rol important doar în plan academic. Aceasta poate să fie o experiență plăcută și captivantă și în societatea din zilele noastre, elevii percepend-o ca o adevărată aventură.

Bibliografie:

1. Dacian Dorin Dolean, Ioan Dolean, Meserie de părinte, editura Aramis, 2009

Jocul- activitatea de bază a copilului

Autor: prof.Papuc Bianca

Jocul reprezintă activitatea de bază a copiilor, o activitate naturală, spontană pe care o desfășoară în mare parte a timpului cu preponderență în primii ani de viață. Jocul este un proces complex, deoarece în fiecare etapă de vârstă acesta cunoaște o nouă latură de dezvoltare.

Prin joc, copilul își dezvoltă foarte mult imaginația, emoțiile, acțiunile mintale prin transpunerea bagajului de cunoștințe acumulat și a propriei experiențe de viață. Din jocurile desfășurate putem identifica dacă acesta se confruntă cu emoții, temeri pe care nu reușește să le gestioneze în realitatea de zi cu zi și îi este mai ușor să le facă față prin joc, prin rolurile pe care le interpretează și prin personalitatea pe care o abordează.

În primii ani de viață, în intervalul 1-3 ani, jocurile copiilor se bazează foarte mult pe motricitate, prin dans, diverse mișcări, prin manipularea instrumentelor și jucăriilor și pe vocalizare, prin cântece și cuvinte.

În intervalul 3-7 ani, jocul cunoaște o nouă formă și vine cu multe schimbări în ceea ce privește personalitatea și capacitatea sa intelectuală. Aceasta este etapa în care copilul preia foarte multe informații, comportamente, imită și adoptă în personalitatea sa din ceea ce primește din exterior (mediul social, mediul familial). Acesta este un moment propice de a corecta diverse comportamente, de a-i explica copilului ce este bine și de cele mai multe ori, acesta exprimă prin jocurile sale ceea ce a văzut sau auzit.

În funcție de etapele de vârstă, jocul prezintă modificări în ceea ce privește abilitățile și capacitățile pe care le implică. După cum am menționat și mai sus, jocul se poate desfășura alături de cineva, care să ghideze procesul; în grup, implicând socializarea și ideea de a împărți bunuri și de a respecta norme; individuală, atunci când copilul se teme să socializeze sau când acesta își ghidează singur jocul.

Jocul este un factor important în ceea ce privește socializarea copiilor, ajută la dezvoltarea lor, să comunice mai ușor, să se cunoască mai bine, să creeze relații de prietenie, de colegialitate, să colaboreze, să dezvolte simțul de echipă. Prin joc, copilul își descoperă noi talente, hobby-uri, aptitudini pe care trebuie să le identificăm, cultivăm și dezvoltăm.

Învățarea se face prin joc, deoarece cunoștințele sunt mult mai ușor de înțeles și de receptat. Prin joc, putem consolida și explica cu ușurință toate informațiile noi. Este foarte important ca atât informațiile, cât și jucăriile să fie actualizate, diversificate și să țină cont de particularitățile de vârstă ale copilului. În ceea ce privește copiii care fac cunoștință cu o nouă etapă din viața lor sau orice schimbare ce are loc, jocul poate fi o soluție potrivită pentru a pregăti copilul, de a-l ajuta să anticipeze și să se obișnuiască cu schimbarea. De exemplu, în ceea ce privește schimbarea de la grădiniță la școală, copilul poate fi liniștit și pregătit emoțional de această schimbare, prin joc (un joc de rol în care el să fie personaj sau el să dirijeze jocul și acțiunile jucăriilor în contextul primei zile la școală). Acest lucru îl ajută să accepte mai ușor situația, schimbarea, iar imaginația sa va fi pusă la încercare. Astfel, putem urmări îndeaproape întreaga acțiune și se poate interveni în cazul în care sunt prezente diverse emoții ce îl copleșesc sau îl fac neîncrezător.

Astfel, jocul este o activitate fundamentală în viața copilului și este o sursă puternică de dezvoltare ce intervine în mod natural și spontan încă din primii ani de viață. Este un proces ce ajută să identificăm probleme cu care copilul se confruntă, să identificăm talente sau aptitudini și să corectăm eventuale comportamente.

Bibliografie:

1. Birtok, Andrasciuc Vasilica, Jocul-forma esențială de activitate în grădiniță pentru dezvoltarea socială a preșcolarului modern, Didactica Pro, nr. 4-5
2. <https://www.psihologclinician.ro/rolul-jocului-in-dezvoltarea-copiilor/>

NIVEL GIMNAZIAL

JUST4KIDS

 HIGH SCHOOL

cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

CUPRINS

1.

Program de exerciții pentru corectarea platfusului la copii

Autor: prof. Becze Bianca

3.

Error Correction in Class

Autor: prof. Florea Ruxandra

5.

Integrating games into the syllabus

Autor: prof. Alina Damian

2.

Navigating the Transition: From Primary to Secondary School

Autor: prof. Drăgunea Andreea

4.

5 Best Summer School Activities Ideas

Autor: prof. Jumugă Mădălina

6.

Ce este și ce nu este educația bazată pe inteligența emoțională

Autor: prof. Dan Alina

CUPRINS

7.

Receptarea textului literar
Prelectura

Autor: prof. Ioan Elena

8.

Tranziția dintre ciclul primar și cel
gimnazial. Elevul de clasa a V-a

Autor: prof. Anamaria Răducanu

9.

Furia ca emoție și modalități de gestionare

Autor: prof. Iuliana Benghia

Program de exerciții pentru corectarea platfusului la copii

Autor: prof. Becze Bianca

Platfusul sau piciorul plat este o afecțiune des întâlnită la copii, în care arcul longitudinal al piciorului nu este bine format, dând aspectul tălpilor plate. În cele mai multe dintre cazuri, platfusul la copii se corectează odată cu înaintarea în vârstă, dar exercițiile pot ajuta la întărirea mușchilor picioarelor și la dezvoltarea arcului piciorului.

Pentru corectarea piciorului plat, am propus un plan de exerciții care efectuate cu regularitate, pot avea rezultate pozitive în rândul copiilor:

- Ex. 1. Mers pe vârfuri. Descriere: mers pe vârfuri timp de 2-3 minute. Beneficii: Întărește mușchii gambei și ajută la formarea arcului piciorului.
- Ex. 2. Mers pe călcâie. Descriere: mers pe călcâie timp de 2-3 minute. Beneficii: Întărește mușchii tibiali anteriori și îmbunătățește echilibrul.
- Ex. 3. Rularea piciorului pe o minge. Descriere: din așezat, rularea unei mingi mici/sticle de apă sub picior, de la degete până la călcâi, timp de 5 minute. Beneficii: Întărește mușchii arcului plantar și îmbunătățește flexibilitatea piciorului.
- Ex. 4. Exercițiul cu prosopul. Descriere: Copilul stă așezat pe un scaun, cu picioarele pe un prosop așezat pe podea. Copilul trage prosopul spre el cu degetele de la picioare, timp de 5 minute. Beneficii: Întărește mușchii flexori ai degetelor și arcul piciorului.

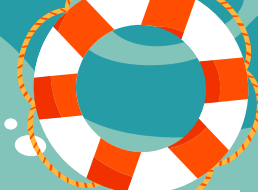
An illustration of a beach scene. The top part shows a blue sky with white clouds. Below the sky is a light blue body of water with white foam from waves. The bottom part is a sandy beach in shades of orange and brown, with some small grey dots representing pebbles or shells.

Ex. 5. Exercițiul cu mărgelile. Descriere: Din așezat apucarea mărgelilor/obiectelor mici cu degetele de la picioare și le așezarea într-un recipient. Durata: 5-10 minute. Beneficii: Îmbunătățește forța și dexteritatea degetelor de la picioare.

Ex. 6. Stretching-ul gambelor. Descriere: În fața unui unui perete, cu un picior în față și unul în spate, aplecare înainte fără să se îndoiaie genunchiul din spate. Menținerea poziției timp de 30 de secunde, apoi schimbarea piciorului- 3x pe fiecare parte. Beneficii: Întinde și relaxează mușchii gambei.

Ex. 7. Exercițiul cu banda elastică. Descriere: Copilul stă așezat cu picioarele întinse. Pune o bandă elastică în jurul picioarelor și trage degetele de la picioare spre corp, ținând bandă tensionată. 10-15 x. Beneficii: Întărește mușchii picioarelor și îmbunătățește flexibilitatea arcului piciorului.

În concluzie, pentru rezultate optime, este important pentru copii să efectueze exercițiile corect. De asemenea, este necesar să consultați un specialist înainte de a începe orice program de exerciții, pentru a te asigura că acestea sunt potrivite pentru copilul tău.

Navigating the Transition: From Primary to Secondary School

Autor: prof. Andreea Drăgunea

The transition from primary to secondary school marks a significant milestone in a student's academic journey. This period is characterized by numerous changes that can be both exciting and challenging. Understanding these changes and learning how to cope with them is crucial for a smooth transition.

One of the most prominent changes is the fact that in secondary school, academic expectations rise considerably. Students are introduced to more subjects, each with its own set of requirements. The workload increases, and the complexity of assignments and examinations intensifies. How to deal with this? Better time management (develop a study schedule that allocates specific times for each subject), organization (use planners or digital apps to keep track of assignments, tests, and deadlines), and don't hesitate to ask teachers for clarification or assistance when needed.

The second change comes from the social environment which can be vastly different in secondary school. Students often find themselves in larger classes with peers from various backgrounds, leading to new friendships and sometimes, social challenges like peer pressure and bullying. How to deal with this? Maintain open lines of communication with parents, teachers, and counselors about any social concerns, gravitate towards peers who share positive interests and values and embrace the change. Furthermore, secondary school students are expected to be more independent and responsible. This includes managing their own schedules, completing homework on time, and preparing for tests without constant supervision. To help deal with this, make sure to practice self-reliance by gradually taking on more responsibilities at home and in school, hold yourself accountable for your actions and learn from mistakes, set short-term and long-term academic and personal goals to stay motivated.

Finally, adolescence brings about significant emotional and physical changes. These changes can affect self-esteem, relationships, and academic performance. Prioritize self-care by getting enough sleep, eating well, and exercising regularly. Rely on your support systems—family, friends, and school counselors—for guidance and encouragement. Practice mindfulness and stress-relief techniques to manage emotional fluctuations.

To conclude, the transition from primary to secondary school is a pivotal time filled with growth and opportunities. By understanding the changes and implementing effective coping strategies, students can navigate this transition successfully. Encouraging independence, fostering positive relationships, and maintaining a balanced lifestyle are key to thriving in the secondary school environment. Remember, it's a journey of adaptation and self-discovery that lays the foundation for future academic and personal success.

Bibliography

<https://www.conditionmanagement.co.uk/news/navigating-the-big-transition-the-leap-from-primary-school-to-secondary-school>

https://www.researchgate.net/publication/247718517_Negotiating_the_Transition_from_Primary_to_Secondary_School_Perceptions_of_Pupils_Parents_and_Teachers

Error Correction in Class

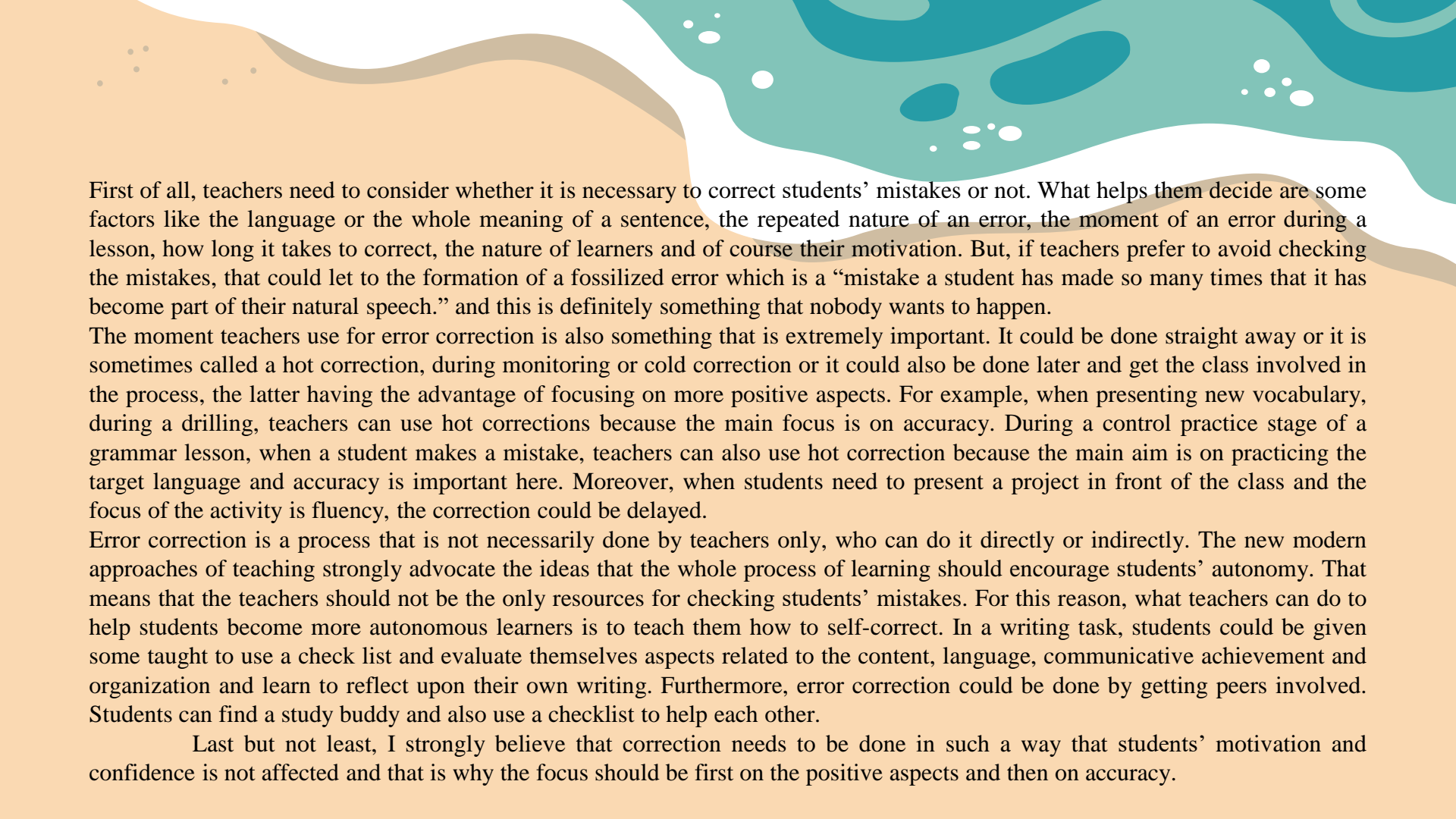
Autor: prof.Florea Ruxandra

“Can I put a question?”, “This is such an old beautiful photo.”. “I spoke English for the past 5 years”. These are some few examples of common errors taken from the Romanian students of Elementary to Intermediate level who study English. After teaching many students who share the same background and have the same nationalities, teachers tend to learn and anticipate their mistakes. Is there an explanation to why this habit occurs?

My first thought would obviously go to the mother tongues interference. I have noticed in my years of teaching practice how many learners find it easy and safe to speak English by translating their ideas from their L1. However, the discussion is much wider in the academic community. Indeed, it has been talked first of all about the impact of differences among languages. Thornbury for instance brings into discussion the ideas that errors represent “a manifestation of the deep structure of a universal grammar” or that they may “derive from an inherent cognitive process of simplification, over-generalization etc.” On the other hand, Swam and Smith talks about similarity as the main cause for errors and mentions that “the more similar the languages are, the more likely the learner will be tempted to transfer from one to another...while languages of unrelated languages like Arabic and English have fewer problems with transfer.”

Without any doubt, error correction represents an effective learning tool for teachers but it is essential to know how to use it wisely with students.

First of all, teachers need to consider whether it is necessary to correct students' mistakes or not. What helps them decide are some factors like the language or the whole meaning of a sentence, the repeated nature of an error, the moment of an error during a lesson, how long it takes to correct, the nature of learners and of course their motivation. But, if teachers prefer to avoid checking the mistakes, that could let to the formation of a fossilized error which is a "mistake a student has made so many times that it has become part of their natural speech." and this is definitely something that nobody wants to happen.

The moment teachers use for error correction is also something that is extremely important. It could be done straight away or it is sometimes called a hot correction, during monitoring or cold correction or it could also be done later and get the class involved in the process, the latter having the advantage of focusing on more positive aspects. For example, when presenting new vocabulary, during a drilling, teachers can use hot corrections because the main focus is on accuracy. During a control practice stage of a grammar lesson, when a student makes a mistake, teachers can also use hot correction because the main aim is on practicing the target language and accuracy is important here. Moreover, when students need to present a project in front of the class and the focus of the activity is fluency, the correction could be delayed.

Error correction is a process that is not necessarily done by teachers only, who can do it directly or indirectly. The new modern approaches of teaching strongly advocate the ideas that the whole process of learning should encourage students' autonomy. That means that the teachers should not be the only resources for checking students' mistakes. For this reason, what teachers can do to help students become more autonomous learners is to teach them how to self-correct. In a writing task, students could be given some taught to use a check list and evaluate themselves aspects related to the content, language, communicative achievement and organization and learn to reflect upon their own writing. Furthermore, error correction could be done by getting peers involved. Students can find a study buddy and also use a checklist to help each other.

Last but not least, I strongly believe that correction needs to be done in such a way that students' motivation and confidence is not affected and that is why the focus should be first on the positive aspects and then on accuracy.

5 Best Summer School Activities Ideas

Autor: prof. Jumugă Mădălina

Learning doesn't have to stop just because it's summer break! This article has compiled fun summer learning activities for elementary and middle school students that can be done in and out of school. The activities span games, reading, science, and more subjects.

1. Ready, Set, Invent!

New products are often inspired by problems in need of solutions. This is a project for students that invites them to come up with an invention that solves a summer-related problem. The invention could be completely new or improve an existing product. Once students have their idea for an invention, ask them to create a prototype for it, along with a short description of how the invention works and the materials needed to build it.

2. Fun with Sidewalk Chalk

Tell students they can make their own sidewalk chalk with just three ingredients. Provide them with the recipe below. You can also share this resource on the science of chalk with parents, caregivers, and older students. Encourage students to use the chalk to play games like hopscotch or tic-tac-toe with a friend. They might also use the sidewalk as their canvas for cheerful pictures and messages to bring joy to neighbours and passers-by. Note that making the chalk requires waiting 24 hours or longer for the mixture to dry, so plan accordingly. What you'll need: 1 cup corn starch, 1 cup water, food colouring, egg carton, wax paper, small plastic cups, a bowl. What to Do: Step 1 - Mix the corn starch and water in a bowl. Step 2 - Separate the mixture into small plastic cups. Step 3 - Add a drop of a different food colouring to each cup, then stir. Try mixing the different food colourings to create surprising hues! Step 4 - Pour each chalk mixture into one section of the egg carton. Step 5 - Cover the chalk mixtures with wax paper. Step 6 - Let the chalk dry for 24 hours or longer.

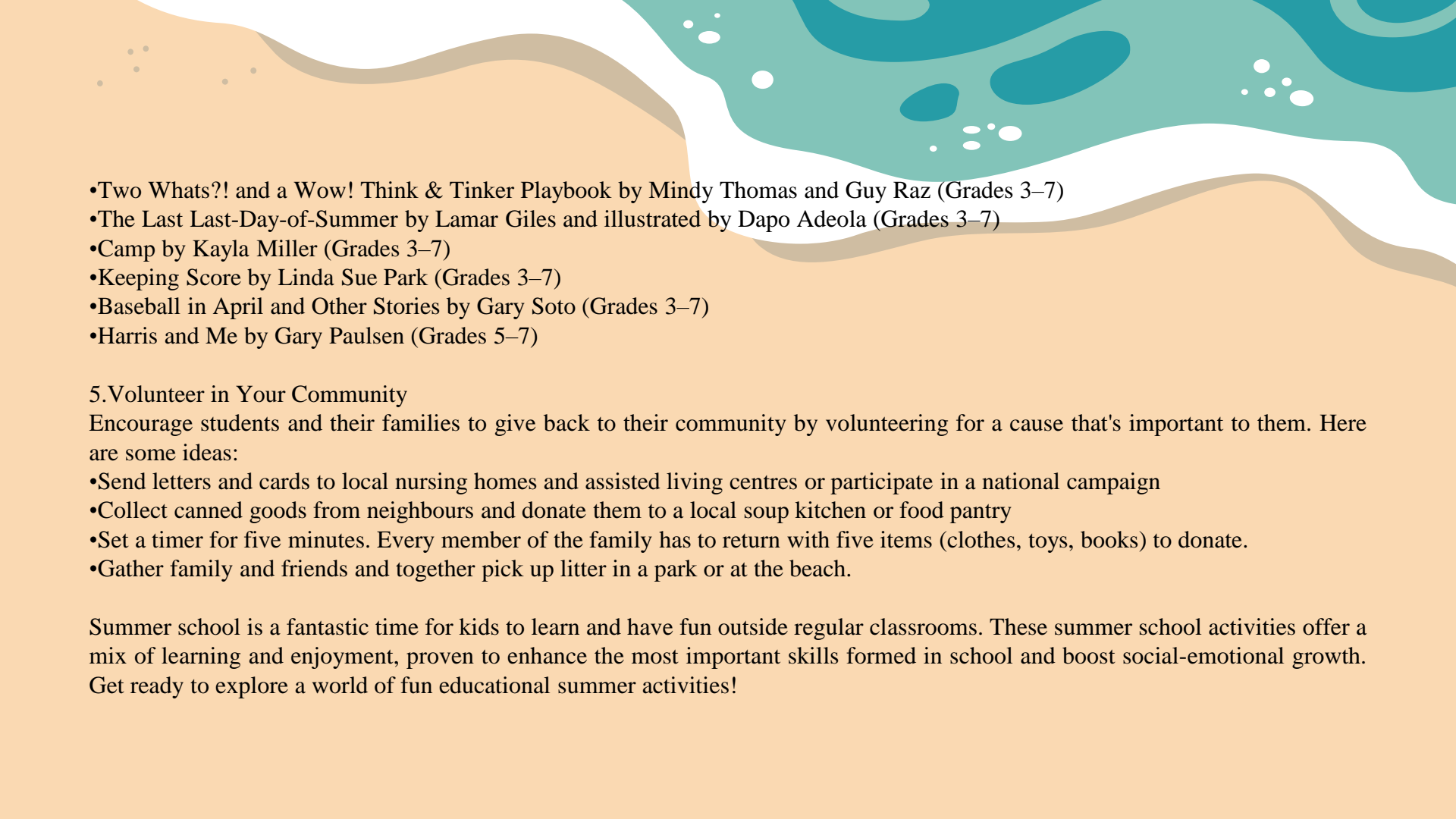
3. Five Senses Scavenger Hunt

Encourage younger students to go on an outdoor scavenger hunt. They can make a list of things that they hear, see, smell, taste, and touch, and they can keep track of their findings on the sense chart below. Depending on where students go, they may not come across anything that they can taste, but they can think about what animals and insects might eat and imagine what those things taste like.

SOUND	SIGHT	SMELL	TASTE	TOUCH
Listen for a:	Find something:	Sniff out something:	Find something that:	Find something:
Loud sound	Round	Yummy	Squirrels eat	Bumpy
Soft sound	Yellow	Stinky	Insects eat	Smooth
Buzzing sound	Tiny	Sweet	Birds eat	Dry
Bird song	With a pattern	Fragrant	Humans eat	Wet

4. Summer Reads

Here are some titles that celebrate summer, taking kids on beach trips and bike rides and to the baseball field. Add them to your students' summer reading list. We even included a hands-on activity book that will provide hours of science fun using a few common household items and a whole lot of creativity:

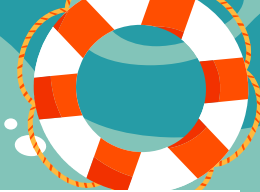
-
- Two Whats?! and a Wow! Think & Tinker Playbook by Mindy Thomas and Guy Raz (Grades 3–7)
  - The Last Last-Day-of-Summer by Lamar Giles and illustrated by Dapo Adeola (Grades 3–7)
  - Camp by Kayla Miller (Grades 3–7)
  - Keeping Score by Linda Sue Park (Grades 3–7)
  - Baseball in April and Other Stories by Gary Soto (Grades 3–7)
  - Harris and Me by Gary Paulsen (Grades 5–7)

5. Volunteer in Your Community

Encourage students and their families to give back to their community by volunteering for a cause that's important to them. Here are some ideas:

- Send letters and cards to local nursing homes and assisted living centres or participate in a national campaign
- Collect canned goods from neighbours and donate them to a local soup kitchen or food pantry
- Set a timer for five minutes. Every member of the family has to return with five items (clothes, toys, books) to donate.
- Gather family and friends and together pick up litter in a park or at the beach.

Summer school is a fantastic time for kids to learn and have fun outside regular classrooms. These summer school activities offer a mix of learning and enjoyment, proven to enhance the most important skills formed in school and boost social-emotional growth. Get ready to explore a world of fun educational summer activities!

Integrating games into the syllabus

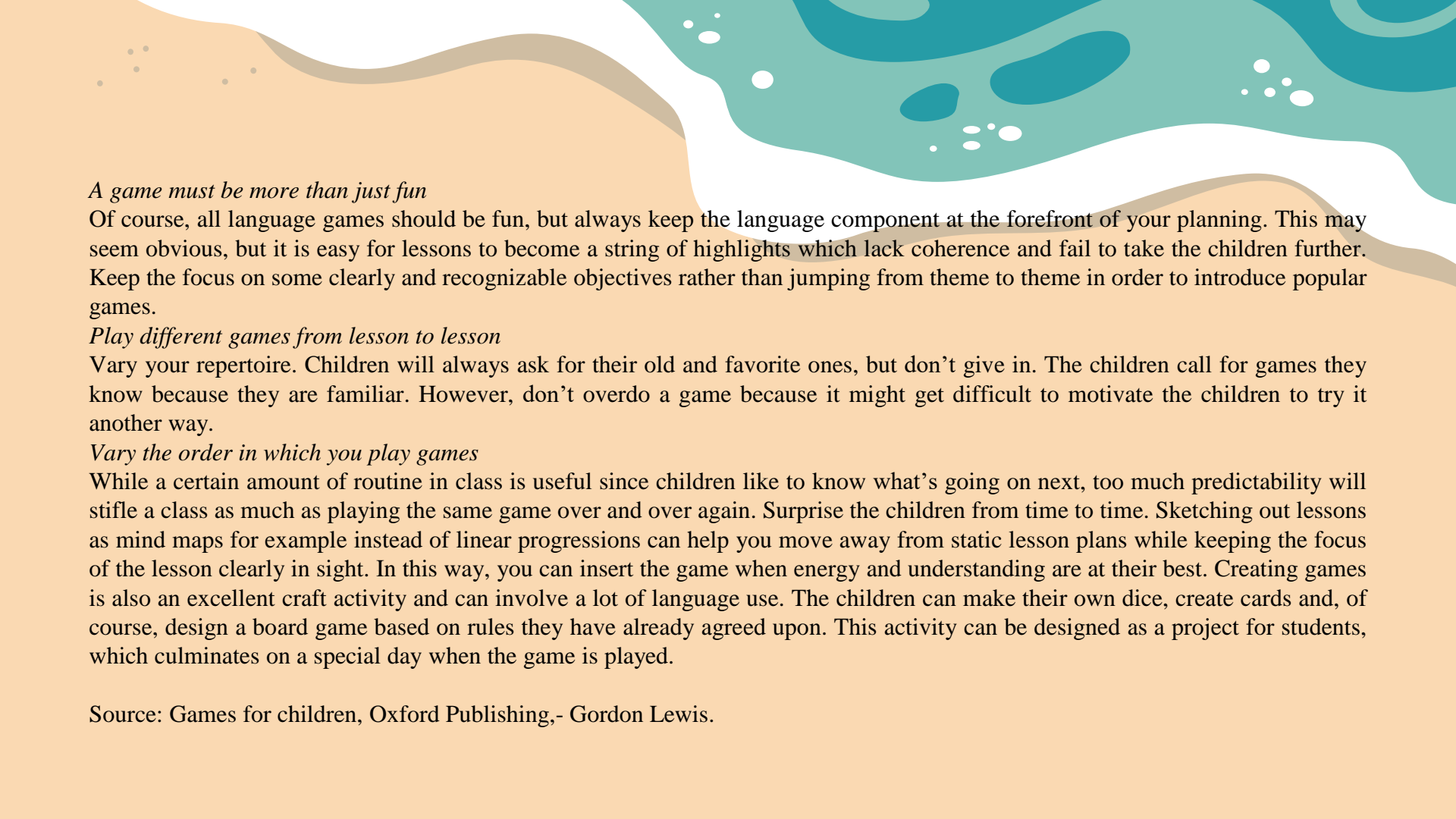
Autor: prof. Alina Damian

Games are fun and children like to play them. That in itself is a strong argument for incorporating them in the English lessons. Playing games is a vital and natural part of growing up and learning. Through games children experiment, discover, and interact with their environment. Games add variation to a lesson and increase motivation by providing a plausible incentive to use the target language.

But, most important, games can make your lesson planning easier. Once you have played the games a few times and feel comfortable with them, you will be able to insert them into your programme with very little preparation. Games can serve as a valuable backup if you go through your materials too quickly or if something unexpected happens.

You can use language games in order to introduce new grammar material, to practice recently learnt items or to relax/ energize a class. Some of the games can even be used for all of these. How you choose to use a game depend on the dynamic of the group, the personality of the group I might say. Do the children have a long attention span? Are there mostly boys or girls? There are mainly two types of games: rousing and settling, but the difference between these two is not always clear. It depends on how you choose to play the game. Splitting a large group into pairs can make a rouser into a settler, and can prevent children who are waiting for their turn from getting bored.

A game must be more than just fun

Of course, all language games should be fun, but always keep the language component at the forefront of your planning. This may seem obvious, but it is easy for lessons to become a string of highlights which lack coherence and fail to take the children further. Keep the focus on some clearly and recognizable objectives rather than jumping from theme to theme in order to introduce popular games.

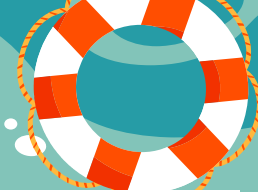
Play different games from lesson to lesson

Vary your repertoire. Children will always ask for their old and favorite ones, but don't give in. The children call for games they know because they are familiar. However, don't overdo a game because it might get difficult to motivate the children to try it another way.

Vary the order in which you play games

While a certain amount of routine in class is useful since children like to know what's going on next, too much predictability will stifle a class as much as playing the same game over and over again. Surprise the children from time to time. Sketching out lessons as mind maps for example instead of linear progressions can help you move away from static lesson plans while keeping the focus of the lesson clearly in sight. In this way, you can insert the game when energy and understanding are at their best. Creating games is also an excellent craft activity and can involve a lot of language use. The children can make their own dice, create cards and, of course, design a board game based on rules they have already agreed upon. This activity can be designed as a project for students, which culminates on a special day when the game is played.

Source: Games for children, Oxford Publishing,- Gordon Lewis.

Ce este și ce nu este educația bazată pe inteligența emoțională

Autor: prof. Alina Dan

Educația bazată pe inteligența emoțională nu este o abordare în termeni de calcule. Metodele detaliate, pas cu pas pot arăta bine pe hârtie și sună atrăgător atunci când îi auzim pe autori și pe experți vorbind despre ele.

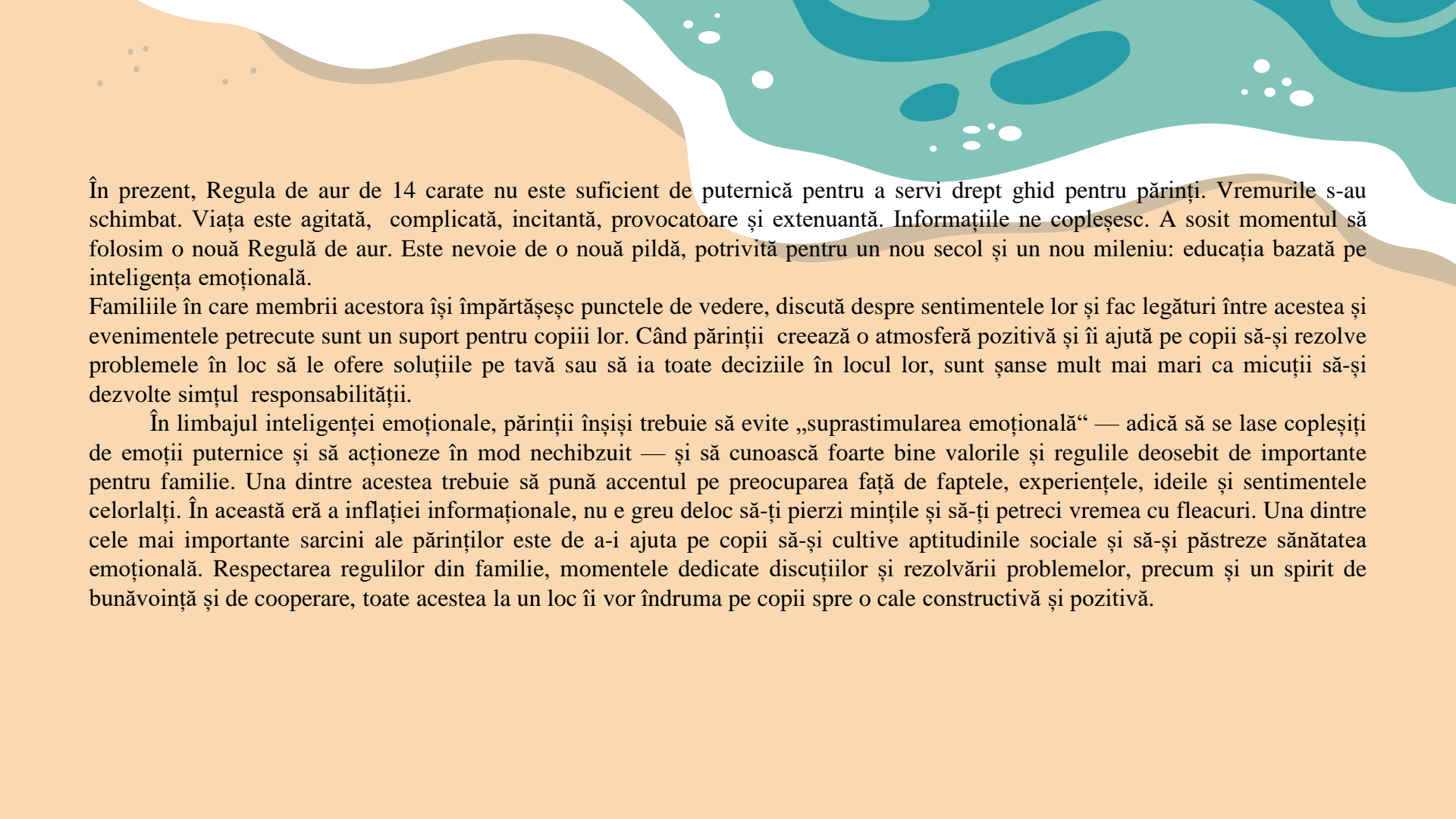
Dar aceste tehnici funcționează rareori în familiile moderne. La fel ca majoritatea lucrurilor care dau un sens vieții noastre și ne aduc satisfacție, educația este un proces extrem de complex și de profund.

Educația bazată pe inteligența emoțională pornește de la faptul că totalitatea acțiunilor noastre — atât cele care se axează pe chestiunile importante, cât și cele mărunte, de fiecare zi — ne permite să creăm un echilibru mai sănătos în căminele noastre și în relațiile cu copiii. Acțiunile noastre trebuie să pună accent pe importanța sentimentelor și să ne ajute, pe noi și pe copiii noștri, să ne ținem sub control emoțiile, în loc să acționăm impulsiv sau să ne lăsăm copleșiți de sentimente. Daniel Goleman numește această teorie „suprastimularea emoțională“.

Pentru unii copii, viața este dură și nesigură; pentru alții, este plină de tensiune. În ambele cazuri, a-și pierde controlul poate însemna pierderea unor drepturi, pierderea unor activități extrașcolare sau de îndrumare, pierderea unor oportunități de a-și găsi o slujbă sau chiar plasarea în instituții școlare speciale ori în internate. Copiii au nevoie de un mediu pozitiv, care le oferă numeroase oportunități.

Educația bazată pe inteligența emoțională le poate spori șansele. Nu este vorba despre detalii referitoare la felul în care trebuie să vă purtați, dumneavoastră sau copiii dumneavoastră. Și nici despre principii vagi sau „filosofii“ despre creșterea copiilor, fără niciun indiciu despre transpunerea lor în practică.

În prezent, Regula de aur de 14 carate nu este suficient de puternică pentru a servi drept ghid pentru părinți. Vremurile s-au schimbat. Viața este agitată, complicată, incitantă, provocatoare și extenuantă. Informațiile ne copleșesc. A sosit momentul să folosim o nouă Regulă de aur. Este nevoie de o nouă pildă, potrivită pentru un nou secol și un nou mileniu: educația bazată pe inteligența emoțională.

Famiiliile în care membrii acestora își împărtășesc punctele de vedere, discută despre sentimentele lor și fac legături între acestea și evenimentele petrecute sunt un suport pentru copiii lor. Când părinții creează o atmosferă pozitivă și îi ajută pe copii să-și rezolve problemele în loc să le ofere soluțiile pe tavă sau să ia toate deciziile în locul lor, sunt șanse mult mai mari ca micuții să-și dezvolte simțul responsabilității.

În limbajul inteligenței emoționale, părinții înșiși trebuie să evite „suprastimularea emoțională” — adică să se lase copleșiți de emoții puternice și să acționeze în mod nechibzuit — și să cunoască foarte bine valorile și regulile deosebit de importante pentru familie. Una dintre acestea trebuie să pună accentul pe preocuparea față de faptele, experiențele, ideile și sentimentele celorlalți. În această eră a inflației informaționale, nu e greu deloc să-ți pierzi mințile și să-ți petreci vremea cu fleacuri. Una dintre cele mai importante sarcini ale părinților este de a-i ajuta pe copii să-și cultive aptitudinile sociale și să-și păstreze sănătatea emoțională. Respectarea regulilor din familie, momentele dedicate discuțiilor și rezolvării problemelor, precum și un spirit de bunăvoință și de cooperare, toate acestea la un loc îi vor îndruma pe copii spre o cale constructivă și pozitivă.

Receptarea textului literar

Prelectura

Autor: prof. Elena Ioan

Prelectura reprezintă momentul didactic care îl ajută pe elev să pătrundă în universul textual, să anticipeze temele și valorile culturale/ morale ce urmează a fi identificate în textul suport.

Această etapă se regăsește în prima oră de receptare a unui text literar și precedă seria lecturilor succesive. Poate fi proiectată în momentul de captare a atenției sau poate fi o oră întreagă, în funcție de tema textului dat spre analiză, de specificul clasei sau de dimensiunea operei literare.

Scopul prelecturii este de a obține o imagine de ansamblu asupra conținutului și structurii textului. În timpul prelecturii, elevul poate:

1. Să examineze titlurile și subtitlurile pentru a identifica subiectele principale.
2. Să citească introducerea și concluzia pentru a înțelege punctele cheie.
3. Să parcurgă rapid paragrafele pentru a recunoaște ideile principale.
4. Să observe elementele grafice, cum ar fi tabelele, graficele și imaginile, care pot oferi informații suplimentare.

În concluzie, prelectura este o tehnică esențială care îmbunătățește eficiența citirii și înțelegerea textelor scrise.

Exemplu de activitate de prelectură:

Clasa a VII-a;

Subiectul lecției: Textul dramatic. Text suport „Vrem să vă dăruim câte o fereastră”, de Matei Vișniec;

Durata activității: 10 minute;

Momentul lecției: captarea atenției;

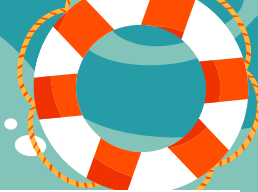
Metoda de evaluare: interevaluare;

Forma de organizare: în grupe, frontală.

Descrierea activității: Împart clasa în grupe de câte 4 elevii. Fiecare grupă primește un plic ce conține 4 imagini, și o planșă pe care trebuie să lipească imaginile și să le descrie printr-un cuvânt. Aceștia prezintă planșa în fața clasei, adresează întrebări colegilor, formulează răspunsuri.

Imaginile sunt preluate din manualul de limba și literatura română pentru clasa a VII-a, editura ArtKlett.

Tranziția dintre ciclul primar și cel gimnazial. Elevul de clasa a V-a

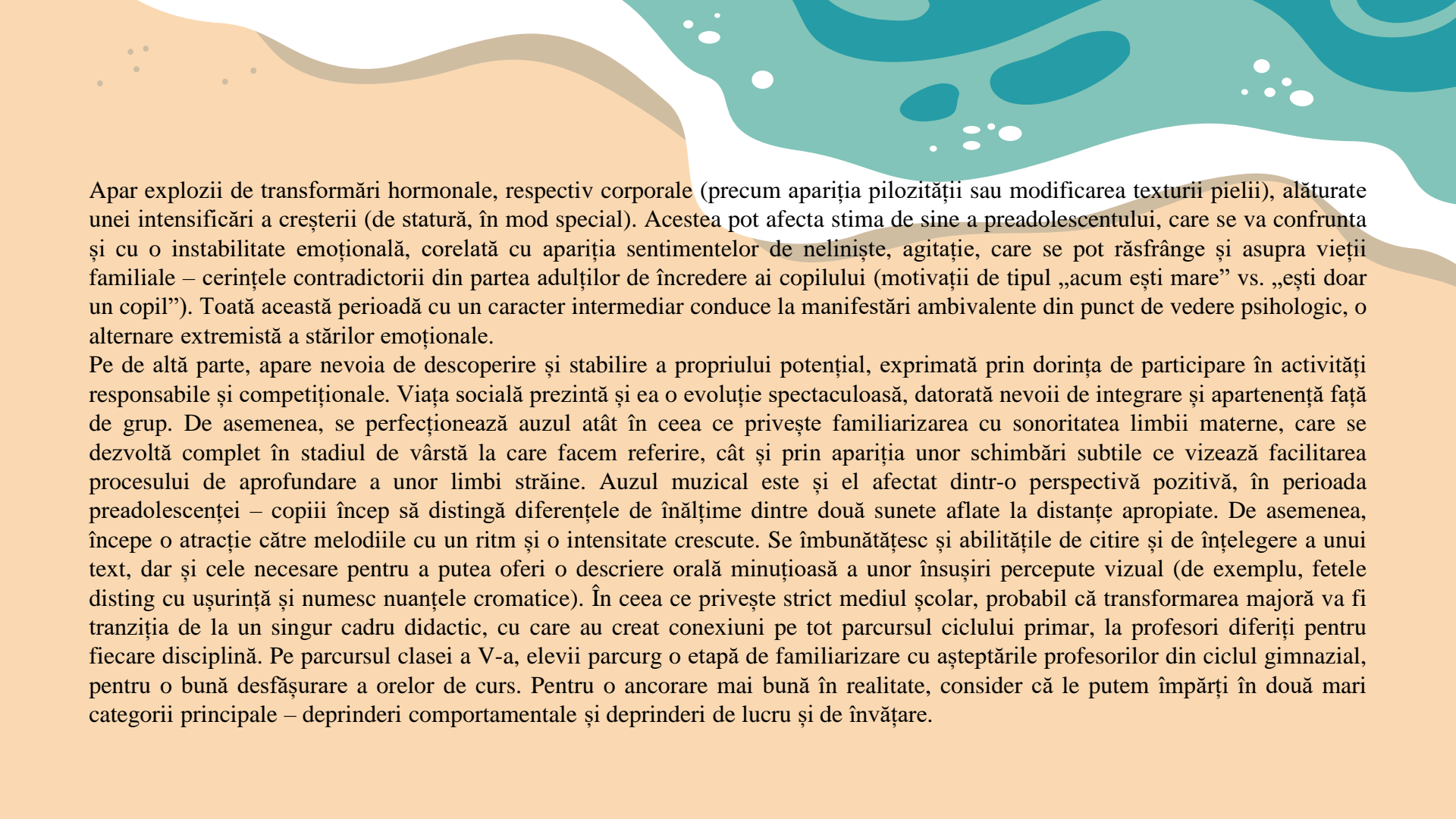
Autor: prof. Anamaria Răducanu

Ciclul gimnazial reprezintă o nouă etapă de învățare pentru elevii care au finalizat clasa a IV-a. Aceasta începe cu multiple schimbări atât pentru copil, cât și pentru familie, începând cu organizarea procesului instructiv-educativ și până la evoluții psihologice și fiziologice.

Spre deosebire de ciclul primar, unde elevii sunt coordonați de un singur cadru didactic pentru majoritatea materiilor, începând cu clasa a V-a elevii vor cunoaște mai multe stiluri de predare, profesorii de gimnaziu fiind, în general, specializați pe o singură disciplină. De asemenea, numărul materiilor crește atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ – noțiunile propriu-zise încep să fie din ce în ce mai specifice. O altă experiență care va necesita acomodare cuprinde sistemul de notare, în care calificativele vor fi înlocuite acum cu note între 1 și 10.

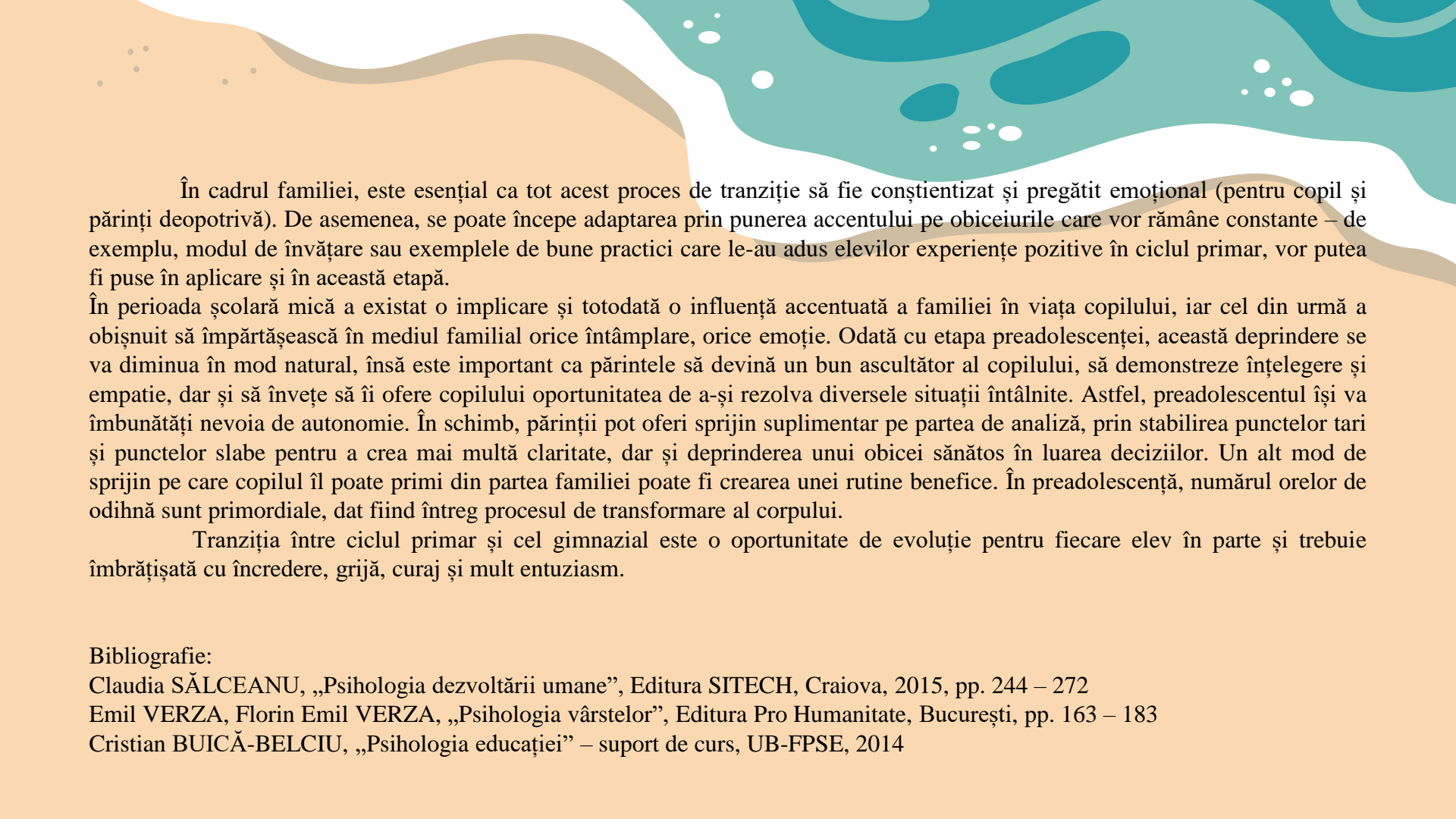
Această etapă coincide și cu unele dintre cele mai intense schimbări din punct de vedere socio-emoțional, psihologic, dar și fiziologic. Preadolescența sau debutul pubertății este cunoscută drept perioada de tranziție către adolescența propriu-zisă. Această etapă se situează între vârsta de 10-14 ani, dar în zilele noastre este caracterizată de o tendință către scăderea vârstei. În plus, copiii se pot afla în stadii diferite ale dezvoltării, depinzând de diverși factori, astfel încât schimbările încep să apară în rândul fetelor în jurul vârstei de 10 ani, iar la băieți apar primele semne ale preadolescenței în apropierea vârstei de 12 ani.

Apar explozii de transformări hormonale, respectiv corporale (precum apariția pilozității sau modificarea texturii pielii), alăturate unei intensificări a creșterii (de statură, în mod special). Acestea pot afecta stima de sine a preadolescentului, care se va confrunta și cu o instabilitate emoțională, corelată cu apariția sentimentelor de neliniște, agitație, care se pot răsfrânge și asupra vieții familiale – cerințele contradictorii din partea adulților de încredere ai copilului (motivații de tipul „acum ești mare” vs. „ești doar un copil”). Toată această perioadă cu un caracter intermediar conduce la manifestări ambivalente din punct de vedere psihologic, o alternare extremistă a stărilor emoționale.

Pe de altă parte, apare nevoia de descoperire și stabilire a propriului potențial, exprimată prin dorința de participare în activități responsabile și competiționale. Viața socială prezintă și ea o evoluție spectaculoasă, datorată nevoii de integrare și apartenență față de grup. De asemenea, se perfecționează auzul atât în ceea ce privește familiarizarea cu sonoritatea limbii materne, care se dezvoltă complet în stadiul de vârstă la care facem referire, cât și prin apariția unor schimbări subtile ce vizează facilitarea procesului de aprofundare a unor limbi străine. Auzul muzical este și el afectat dintr-o perspectivă pozitivă, în perioada preadolescenței – copiii încep să distingă diferențele de înălțime dintre două sunete aflate la distanțe apropiate. De asemenea, începe o atracție către melodiile cu un ritm și o intensitate crescute. Se îmbunătățesc și abilitățile de citire și de înțelegere a unui text, dar și cele necesare pentru a putea oferi o descriere orală minuțioasă a unor însușiri percepute vizual (de exemplu, fetele disting cu ușurință și numesc nuanțele cromatice). În ceea ce privește strict mediul școlar, probabil că transformarea majoră va fi tranziția de la un singur cadru didactic, cu care au creat conexiuni pe tot parcursul ciclului primar, la profesori diferiți pentru fiecare disciplină. Pe parcursul clasei a V-a, elevii parcurg o etapă de familiarizare cu așteptările profesorilor din ciclul gimnazial, pentru o bună desfășurare a orelor de curs. Pentru o ancorare mai bună în realitate, consider că le putem împărți în două mari categorii principale – deprinderi comportamentale și deprinderi de lucru și de învățare.

În cadrul familiei, este esențial ca tot acest proces de tranziție să fie conștientizat și pregătit emoțional (pentru copil și părinți deopotrivă). De asemenea, se poate începe adaptarea prin punerea accentului pe obiceiurile care vor rămâne constante – de exemplu, modul de învățare sau exemplele de bune practici care le-au adus elevilor experiențe pozitive în ciclul primar, vor putea fi puse în aplicare și în această etapă.

În perioada școlară mică a existat o implicare și totodată o influență accentuată a familiei în viața copilului, iar cel din urmă a obișnuit să împărtășească în mediul familial orice întâmplare, orice emoție. Odată cu etapa preadolescenței, această deprindere se va diminua în mod natural, însă este important ca părintele să devină un bun ascultător al copilului, să demonstreze înțelegere și empatie, dar și să învețe să îi ofere copilului oportunitatea de a-și rezolva diversele situații întâlnite. Astfel, preadolescentul își va îmbunătăți nevoia de autonomie. În schimb, părinții pot oferi sprijin suplimentar pe partea de analiză, prin stabilirea punctelor tari și punctelor slabe pentru a crea mai multă claritate, dar și deprinderea unui obicei sănătos în luarea deciziilor. Un alt mod de sprijin pe care copilul îl poate primi din partea familiei poate fi crearea unei rutine benefice. În preadolescență, numărul orelor de odihnă sunt primordiale, dat fiind întreg procesul de transformare al corpului.

Tranziția între ciclul primar și cel gimnazial este o oportunitate de evoluție pentru fiecare elev în parte și trebuie îmbrățișată cu încredere, grijă, curaj și mult entuziasm.

Bibliografie:

Claudia SĂLCEANU, „Psihologia dezvoltării umane”, Editura SITECH, Craiova, 2015, pp. 244 – 272

Emil VERZA, Florin Emil VERZA, „Psihologia vârștelor”, Editura Pro Humanitate, București, pp. 163 – 183

Cristian BUICĂ-BELCIU, „Psihologia educației” – suport de curs, UB-FPSE, 2014

Furia ca emoție și modalități de gestionare

Autor: prof. Iuliana Benghia

Furia reprezintă una dintre emoțiile fundamentale ale ființei umane. Ne naștem cu incapacitatea de a controla emoțiile, prin urmare apar diferite reacții și comportamente în perioada copilăriei și până a sfârșitul adolescenței. Furia este unul dintre afectele cel mai judecat, neacceptat și respins de către adulți atunci când este vorba despre educarea și formarea copiilor. Furia reprezintă, în esență, o reacție sănătoasă la un eveniment exterior și care simbolizează o nemulțumire, o depreciere, o inconformitate sau inclusiv o durere/suferință resimțită. Întotdeauna, furia la copii va apărea pentru a transmite un mesaj, iar rolul adulților responsabili este de a recepta acest mesaj, de a-l pune în cuvinte și de a-l ajuta pe copil să îl înțeleagă, copilul structurându-și astfel lumea interioară și clarificându-și anumite nevoi.

Printre situațiile generatoare de furie sănătoasă putem întâlni următoarele:

- Lipsa ori slaba capacității de exprimare verbală a propriilor nevoi și dorințe, atunci când copilul este foarte mic, în etapa preșcolară;
- Dificultăți de gestionare a relațiilor și a conflictelor, unde prietenii sunt surse de bucurie și acceptare, dar și de stres și nemulțumire deopotrivă;
- Toate formele de abuz (verbal, fizic, social, emoțional), inclusiv neglijența emoțională, care activează neputința, frica, inadecvarea sau nedreptatea în psihicul copilului;

-Sentimentul de invalidare, neacceptarea, lipsa de iubire, critica excesivă, duc la manifestări emoționale intense în zona furiei, care sunt fie trăite și exprimate de către copil (variante sănătoasă), fie reprimare, prin interzicerea părintelui, adultului de a vorbi/plânge/țipa/exprimarea stării emoționale, ori amenințarea cu pedeapsa;

-Inducerea sentimentului de rușine, la care copilul răspunde cu furie și ostilitate, întrucât el dorește să fie apreciat și respectat de către ceilalți, asemenea adulților;

-Impunerea și stilul parental autoritar, unde copii sau adolescenții trebuie doar să se supună unor dorințe/idei/interdicții impuse, iar părerea lor nu este niciodată ascultată ori luată în considerare.

Pe termen lung, reprimarea furiei va deveni un mecanism constant în viața de adult, cu efecte atât la nivel emoțional, cât și fizic și social. În acest sens, tăcerea generează o combustie internă sporită, care poate escalada în crize puternice de afect, somatizări și boli, probleme de comportament și de relaționare cu colegii, inadaptare și respingere.

Când vorbim despre gestionarea furiei, acest lucru nu reprezintă niciodată a permite manifestările de afect ale copilului (plâns, țipete, agresivitate, agresiuni de orice fel) în stare brută și fără suport. Dimpotrivă, gestionarea furiei semnifică a oferi un cadru de siguranță copilului în care acesta să se exprime și să-și verbalizeze starea emoțională, fără a-și face rău sieși ori celorlalți și de unde, la final, pe lângă descărcare, finalitatea este o mai bună cunoaștere de sine și a nevoilor personale, precum și autogestionarea emoțională. Acest lucru presupune că orice copil va beneficia de coreglaj emoțional, adică un adult matur și asumat (părinte/cadru didactic) care să dea timp situației, să asculte, să valideze emoția de furie și să găsească împreună cu copilul modalități de liniștire și soluționare.

În concluzie, furia este o emoție naturală, intrinsecă naturii umane, în fața căreia copilul nu are suficiente strategii de control, dar care poate oferi informații utile despre însăși starea și nevoile sale emoționale.

Bibliografie:

1. Levine Peter A., Kline Maggie (2024). Trauma prin ochii copilului: trezirea miracolului natural al vindecării. București: Pagina de psihologie.
2. Tenenbaum Sylvie (2023). Furia: Un aliat prețios. București: Philobia.
3. Lindsay C. Gibson (2021). Copiii adulți ai părinților imaturi emoțional. București: Editura Herald.

NIVEL PREȘCOLAR

JUST4KIDS

HIGH SCHOOL

cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

CUPRINS

1.

“ Cunoașterea și respectarea normelor de comportare în societate “

Prof. Cenușă Corina

2.

“ Socializarea și importanța acesteia la vârsta preșcolarității ”

Prof. Iscru Luciana

3.

“ Importanța jocurilor de rol la preșcolari “

Prof. Dobrescu Andreea

4.

“ Dezvoltarea limbajului la copii “

Prof. Stan Mihaela

5.

“ Copilul introvertit “

Psiholog Drugă Mădălina

6.

“ Beneficiile puzzle-urilor pentru copii “

Prof. Stoica Simona

CUPRINS

7.

“ Ce activități antrenează creierul copiilor ? “

Prof. Floroiu Mădălina

10

“ Creativitatea și importanța acesteia în procesul instructiv – educativ “

Prof. Apostol Andreea

8.

“ De ce sunt importante vacanțele pentru copii ? ”

Prof. Ion Cristina

11

“Importanța spălatului pe mâini la copii: un ghid pentru părinți și educatori “

Prof. Gîrbea Ana Maria

9.

“ Educația timpurie “

Prof. Caval Denisa

12

“ Funcțiile și rolul jocurilor didactice “

Prof. Mitu Amelia

13

“ ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR – POSIBILITĂȚI ȘI MODALITĂȚI DE ORGANIZARE CU PREȘCOLARII “

Prof. Magadan Ana Maria

**“ Cunoașterea și respectarea normelor
de comportare în societate “**
Prof. Cenușă Corina

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Cunoașterea și respectarea normelor de comportare în societate reprezintă un aspect fundamental pentru menținerea armoniei și a bunelor relații între indivizi. Normele de comportare sunt un set de reguli și convenții sociale care ghidează acțiunile și interacțiunile oamenilor, asigurând un comportament adecvat și respectuos.

Educația facilitează inserția socială, pregătește adaptarea individului în schimbarea personală în conformitate cu direcțiile de evoluție, componentele și ritmul de dezvoltare a societății umane viitoare, îl responsabilizează, îl face mai activ, productiv, îl învață cum să se integreze activ în viața civilă și în procesele democrației.

Cunoașterea acestor norme începe de la o vârstă fragedă, prin educație formală și informală, atât în familie, cât și în instituțiile de învățământ. Părinții și profesorii joacă un rol crucial în transmiterea valorilor și principiilor care stau la baza comportamentului civilizat. De exemplu, respectul pentru ceilalți, politetea, punctualitatea și responsabilitatea sunt valori esențiale în orice comunitate.

**“ Cunoașterea și respectarea normelor
de comportare în societate “**
Prof. Cenușă Corina

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Respectarea normelor de comportare nu este doar o dovadă de bună creștere, ci și o necesitate pentru coexistența pașnică și eficientă într-o societate. Atunci când indivizii respectă regulile sociale, se evită conflictele și se promovează cooperarea și înțelegerea reciprocă. În plus, comportamentul civilizat creează un mediu propice pentru dezvoltarea relațiilor sociale și profesionale sănătoase.

Normele de comportare pot varia în funcție de contextul cultural, dar principiile fundamentale precum respectul, integritatea și empatia rămân constante. Într-o lume globalizată, înțelegerea și adaptarea la diferitele norme culturale este esențială pentru a naviga cu succes în diverse medii sociale.

În concluzie, cunoașterea și respectarea normelor de comportare în societate sunt piloni ai unei vieți sociale armonioase. Ele contribuie la construirea unui climat de încredere și respect reciproc, esențial pentru bunăstarea individuală și colectivă. Astfel, investiția în educația și promovarea acestor norme reprezintă un pas important către o societate mai civilizată și mai echitabilă.

“Socializarea și importanța acesteia la vârsta preșcolară”

Prof. Iscru Luciana

Oamenii sunt ființe sociale cărora le place să fie înconurații de semeni cu care să socializeze și alături de care să evolueze și să dezvolte relații de prietenie. Atunci când vorbim de copiii de vârstă preșcolară, știm că socializarea ocupă un loc foarte important în ceea ce privește dezvoltarea lor socio-emotională. Interacțiunile între aceștia se stabilesc încă din primii ani de viață, îi ajută să își dezvolte comportamentul pro-social, limbajul, toate acestea fiind importante pentru a putea rămâne conectați social, oferindu-ne posibilitatea de a ne dezvolta o identitate, o gamă de deprinderi, un ansamblu de idei. Încă din primii ani de colectivitate, stabilirea legăturilor cu celelalte persoane din anturaj, conferă sentimentul de siguranță. Începând de la socializarea în mediul familial, care ocupă un rol decisiv în viața socială a copilului, și continuând cu socializarea din mediul academic, copilul își va crea o conduită socială și ne poate arăta modul în care se privesc pe ei înșiși dar și lumea din jur. Imaginea despre sine a copilului influențează decisiv procesul de învățare, fiind important ca acesta să rezoneze cu propria persoană în vederea reușitei acesteia. Constant, copilul trebuie sprijinit pentru integrare socială, iar interacțiunea acestuia cu familia îi oferă un sentiment de securitate și stabilitate. Cu cât petrecem mai mult timp alături de copil, îi oferim suport moral ori de câte ori are nevoie, îl încurajăm să se exprime liber și să comunice cu persoanele din jurul său, copilul devine stăpân pe situație, interacționează în mod natural și își dezvoltă spontaneitatea.

“Socializarea și importanța acesteia la vârsta preșcolară”

Prof. Iscru Luciana

Este important ca cel mic să ia contact cu cât mai multe medii, persoane, contexte, acestea fiind benefice pentru o bună dezvoltare, făcându-l cât mai dezinvolt, dornic de socializare și tot odata independent și capabil să se adapteze diferitelor situații pe care le va întâlni. Să nu uităm că după etapa de grădiniță urmează etapa de școlarizare, în care copilul va lega noi prietenii și nivelul de socializare va crește. Se poate concluziona avantajul socializării în mediul familial, social, educațional, formând caracterul preșcolarului, în vederea satisfacerii unor nevoi curente și aptitudini, ce îl vor ajuta să se dezvolte și să se adapteze ușor la fiecare etapă întâlnită.

Cele mai mari daruri pe care le puteți oferi copiilor sunt rădăcinile responsabilității și aripile independenței. (Denis Waitley)

“ Importanța jocurilor de rol la preșcolari “

Prof. Dobrescu Andreea

Jocurile de rol reprezintă o componentă esențială în dezvoltarea copilului preșcolar, oferind un cadru în care cei mici pot explora diverse aspecte ale lumii înconjurătoare, învăța despre relațiile interumane și își pot dezvolta abilitățile cognitive, emoționale și sociale. Aceste activități, în care copiii imită comportamentele adulților și explorează situații din viața reală, au o valoare educativă profundă și contribuie la formarea unei baze solide pentru învățarea ulterioară. Vom explora în detaliu importanța jocurilor de rol pentru preșcolari, analizând beneficiile lor multiple și impactul asupra dezvoltării globale a copilului.

1. Dezvoltarea Imaginației și Creativității

Jocurile de rol permit copiilor să-și folosească imaginația într-un mod liber și creativ, fără constrângeri. Aceste jocuri le oferă ocazia de a inventa povești și de a crea lumi fictive în care pot explora diverse scenarii. Acest proces de creare nu doar că îmbogățește gândirea creativă, dar și stimulează capacitatea de a genera idei noi și de a rezolva probleme. De exemplu, un copil care joacă rolul unui super-erou își poate imagina soluții ingenioase pentru a salva lumea, exersând astfel gândirea creativă și inovația.

“ Importanța jocurilor de rol la preșcolari “

Prof. Dobrescu Andreea

2. Învățarea Socială și Emoțională

Jocurile de rol sunt o modalitate excelentă pentru copii de a învăța cum să interacționeze cu alții, dezvoltându-și abilitățile sociale și emoționale. Prin adoptarea diferitelor roluri, copiii experimentează diverse perspective și învață să empatizeze cu sentimentele altora. De exemplu, atunci când un copil joacă rolul unui părinte, el poate începe să înțeleagă responsabilitățile și grijile acestora. Această înțelegere a emoțiilor și perspectivei altor persoane contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale, o abilitate esențială pentru relațiile sociale sănătoase.

3. Dezvoltarea Limbajului și Comunicării

Participarea la jocurile de rol ajută la îmbunătățirea abilităților de comunicare ale copiilor. În timpul acestor jocuri, copiii folosesc un limbaj variat, învățând cuvinte noi și structuri de fraze, ceea ce contribuie la îmbogățirea vocabularului și la dezvoltarea competențelor lingvistice. De exemplu, într-un joc în care copiii pretind că sunt într-un restaurant, ei pot învăța termeni specifici precum "meniu", "comandă" sau "nota de plată". Pe lângă vocabular, copiii învață și abilități de exprimare și ascultare activă, necesare pentru o comunicare eficientă.

“ Importanța jocurilor de rol la preșcolari “

Prof. Dobrescu Andreea

4. Înțelegerea Lumii și a Normelor Sociale

Prin jocurile de rol, copiii explorează și învață despre diverse aspecte ale vieții cotidiene și ale normelor sociale. Imitând activitățile adulților, cum ar fi mersul la cumpărături, munca sau gătitul, copiii încep să înțeleagă cum funcționează lumea din jurul lor. De asemenea, jocurile de rol îi ajută pe copii să învețe despre rolurile sociale și comportamentele așteptate în diferite situații. Aceste experiențe sunt esențiale pentru înțelegerea și adaptarea la normele și regulile sociale, pregătindu-i pe copii pentru integrarea în comunitate.

5. Dezvoltarea Abilităților Motorii

Pe lângă beneficiile cognitive și sociale, jocurile de rol contribuie și la dezvoltarea abilităților motorii fine și grosiere. Activitățile fizice implicate, cum ar fi construirea de obiecte, aranjarea de jucării sau imitarea mișcărilor unor personaje, ajută la îmbunătățirea coordonării mână-ochi și a dexterității. De exemplu, un copil care se joacă de-a bucatarul poate învăța să folosească ustensile de jucărie, dezvoltând astfel abilități motorii fine esențiale.

“ Importanța jocurilor de rol la preșcolari “

Prof. Dobrescu Andreea

Care este vârsta potrivită pentru a introduce un copil în jocul de rol?

De obicei, un copil descoperă jocul de rol în mod natural în jurul vârstei de 3 ani. La această vârstă el este deja capabil să se recunoască ca o persoană independentă și începe să-și creeze propriile reprezentări mentale ale lumii.

La început, cel mai des întâlnit este că micuțul se limitează la a reprezenta viața adulților, fie că este vorba de viața de zi cu zi a celor din jur sau de istoria personajelor pe care le vede în desene animate, povești pentru copii sau la televizor.

Pe măsură ce copilul crește, el va putea să recreeze scenarii mai complexe, ca urmare a dezvoltării capacității sale de reprezentare, creativitate, experiențe și relații cu alte persoane. Aceasta se întâmplă între 4 sau 5 ani, vârstă la care copilul dispune deja de instrumentele psihologice necesare pentru a profita la maximum de beneficiile jocului de rol, deși abia în jur de 7 ani va deveni un actor adevărat.

Jocurile de rol sunt un instrument puternic în dezvoltarea preșcolarilor, oferind numeroase beneficii care contribuie la creșterea și dezvoltarea lor globală. Prin aceste activități, copiii nu doar că se distrează, dar și învață și își dezvoltă abilitățile esențiale pentru viață. De la stimularea creativității și imaginației, la dezvoltarea abilităților sociale, emoționale și lingvistice, jocurile de rol pregătesc copiii pentru provocările viitoare. Astfel, încurajarea și susținerea acestor activități de către părinți și educatori este crucială pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor preșcolari.

“ Dezvoltarea limbajului la copii “

prof. Stan Mihaela

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Copilul învață să vorbească în primii doi ani de viață. Cu mult înainte de a rosti primul cuvânt, micuțul învață regulile limbajului și modul în care adulții îl folosesc pentru a comunica, observând și urmărind comportamentul părinților.

Inițial, copilul începe să-și folosească limba, buzele, cerul gurii și dinții de lapte apăruiți până în momentul respectiv pentru a produce sunete. Plânsul și țipetele se vor transforma treptat în gângurit și sunete formate din vocale – “ooh” sau “ahh”. Ulterior, aceste sunete vor deveni adevărate cuvinte, cum ar fi "mama" și "tata". Din acel moment, copilul va începe să rostească tot mai multe cuvinte din cele pe care le va auzi în jurul lui. În anumite cazuri, în jurul vârstei de 18 luni - 2 ani, va începe să formeze propoziții din două până la patru cuvinte.

Etape importante în dezvoltarea limbajului:

De obicei, abilitățile lingvistice ale copilului se dezvoltă treptat și ordonat. Specialiștii au reușit să explice modul în care copilul își dezvoltă limbajul într-o serie de etape și praguri de dezvoltare. Nu uita că fiecare copil se dezvoltă diferit, în ritmul sau propriu, fapt care înseamnă că poate atinge aceste praguri fie puțin mai devreme, fie puțin mai târziu.

“ Dezvoltarea limbajului la copii “

prof. Stan Mihaela

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Copilul mic (pana la 2 ani)

- **12 luni.** Spune primul cuvânt. Cunoaște suficient de bine unul sau mai multe cuvinte pentru a le putea folosi
- **14 luni.** Folosește inflexiuni ale vocii (de ex. ridică vocea la sfârșitul unei întrebări) și apelează la limbajul non-verbal pentru a-și completa discursul. **ATENȚIE:** Discută cu medicul dacă micuțul nu spune niciun cuvânt până la vârsta de 15 luni!
- **16 luni.** Te cheamă să-ți atragă atenția, spunând "mama", te aprobă sau te dezaprobă dând din cap și rostește multe sunete formate din consoane, cum ar fi t, d, n.
- **18 luni.** Are un vocabular de 10 până la 20 de cuvinte, inclusiv nume ("Mama"), verbe ("mananca") și adjective ("rece"). Utilizează fraze simple ("vreau păpușa") pentru a îți arata ce dorește
- **18 - 24 de luni.** Începe să folosească două cuvinte împreună pentru a exprima ceea ce observă (de ex. "tata merge" sau "buni pa")
- **24 luni.** Are deja un vocabular de 50 până la 100 de cuvinte. Folosește propoziții scurte, cu două sau trei cuvinte și pronume personale

“ Dezvoltarea limbajului la copii “

prof. Stan Mihaela

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Varsta preșcolară (2-4 ani) :

- **2 - 3 ani.** Poate purta o conversație simplă despre ceva ce se petrece în jur, având un vocabular de 200 până la 300 de cuvinte. Pune frecvent întrebări simple și folosește propoziții formate din 3 - 6 cuvinte. **ATENȚIE:** Discută cu medicul dacă micuțul în vârsta de 2-3 ani îți repeta întrebările în loc să răspundă la ele. Acest comportament poate fi un semn timpuriu al unei întârzieri în dezvoltarea socială sau a limbajului. Dacă, însă, din cand în cand, repetă întrebarea ca parte a răspunsului lui, nu trebuie să îți faci griji.
- **3 - 4 ani.** Printre cuvintele preferate ale copilului la această vârstă, după cum vei observa, se numără "de ce", "ce" și "cine". De cele mai multe ori poți înțelege foarte bine ceea ce spune și chiar îți poate povesti ce s-a întâmplat cât timp ai fost plecată din încăpere. **ATENȚIE:** Este posibil să vorbească bâlbâit sau stâlcit deoarece dorește să comunice multe de-odată. Acest lucru este perfect normal. Dacă, totuși, continuă să vorbească în acest fel timp îndelungat (peste 6 luni) discută cu medicul pediatru pentru a-ți recomanda un logoped.

“ Copilul introvertit “

Psiholog Drugă Mădălina

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Puține trăsături sunt greșit înțelese cum este introversia. Introversia nu este o fază a copilăriei prin care copilul trece și nici „timiditate”. Timiditatea este o formă de anxietate socială, în timp ce introversia reprezintă nevoi și preferințe sociale. Contrar credinței populare, introvertiții nu sunt neapărat singuratici și stânjeniți, ei se bucură adesea de compania celorlalți și au o viață socială sănătoasă, ei doar socializează și se reîncarcă altfel decât fac extrovertiții.

Copiii introvertiți preferă să aibă câțiva prieteni apropiați, mai degrabă decât un grup mare de „însoțitori” deoarece ei tind să fie reflexivi (și, prin urmare, se bucură de interacțiunea și conversațiile unu-la-unu), dar și pentru faptul că întâlnirea cu persoane noi le consumă o mare parte din energia lor și așa limitată. Copiii cu temperament introvertit au o preferință naturală pentru situații mai liniștite, sunt mai rezervați și au nevoie de timp suplimentar pentru a se adapta la interacțiuni sociale intense.

“ Copilul introvertit “

Psiholog Drugă Mădălina

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Atunci când un copil introvertit este interesat să se alăture unei activități de grup, ar trebui să-i permitem să observe acea activitate pentru un timp. Copiilor introvertiți le place să aștepte pe margine până când simt că înțeleg pe deplin dinamica situație. Acest fapt nu reprezintă un semn de timiditate, ci ei doar preferă să se familiarizeze cu lucrurile înainte de a le experimenta direct. Introverții tind să fie ascultători excelenți. Ei rareori întrerup sau vorbesc „peste” alte persoane; și de cele mai multe ori, ei preiau informațiile cu răbdare și atenție. Când vorbesc, adesea întrerup contactul vizual și își păstrează răspunsurile scurte, dar semnificative. Ei preferă să comunice într-un mod sincer și să evite discuțiile inutile. Spre deosebire de copiii extrovertiți, introverților le displace în mod activ să fie în centrul atenției. Chiar și atenția pozitivă poate deveni foarte copleșitoare pentru ei în cadrul grupului.

În cazul unui copil cu un temperament introvertit, sprijinirea și înțelegerea nevoilor și caracteristicilor sale este esențială pentru a-i permite să se dezvolte într-un mod care să corespundă personalității sale.

“ Copilul introvertit “

Psiholog Drugă Mădălina

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Cum putem ajuta un copil introvertit:

- Recunoaștem și respectăm stilul de funcționare al copilului introvertit și nu încercăm să îl schimbăm. Fiecare copil are propriul său ritm și confort în interacțiunile sociale;
- Îi asigurăm un mediu liniștit și sigur în care copilul să se simtă în largul său și îl încurajăm să își exprime gândurile și emoțiile fără presiune;
- Arătăm empatie față de nevoile și limitările sale, și îl încurajăm să vorbească despre cum se simte și ce poate face pentru a se simți mai confortabil în situațiile sociale;
- Încurajăm participarea în grupuri mici și în activități care îl interesează pe copil, oferindu-i oportunități de a se conecta cu alți copii într-un mod mai intim și confortabil;
- Susținem implicarea în activități extracurriculare care încurajează cooperarea și colaborarea, oferind ocazii pentru a-și dezvolta abilitățile sociale într-un mediu controlat, etc.

“ Beneficiile puzzle-urilor pentru copii “

Prof. Stoica Simona

JUST 4 KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Joaca este esențială în procesul de dezvoltare al unui copil. Și cum modalitatea preferată a micuților este să învețe prin intermediul acesteia, puzzle-urile reprezintă unele dintre cele mai bune jocuri pentru copii. Rezolvarea unui puzzle este o activitate care implică o mulțime de abilități căci, pentru a așeza piesele în ordinea corectă, cei mici au nevoie de răbdare, de concentrare și de precizie. Și vestea bună este că micuții pot dobândi aceste deprinderi într-un mod distractiv, fără să-și dea seama.

Un joc de puzzle îi solicită pe cei mici din punct de vedere fizic, căci prin manipularea pieselor de puzzle copiii își îmbunătățesc coordonarea mână-ochi, dar și motricitatea grosieră și fină. Orice activitate care poate ajuta la dezvoltarea dexterității mușchilor este binevenită în dezvoltarea copilului.

✓ **Coordonarea mână-ochi**

Dat fiind că un puzzle se rezolvă prin legătura dintre ceea ce vedem și modul în care reacționează mâna, copilul va dezvolta această conexiune între ceea ce văd ochii, ce fac mâinile și cum procesează creierul această informație.

“ Beneficiile puzzle-urilor pentru copii “

Prof. Stoica Simona

JUST 4 KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

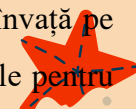
✓ **Abilități motorii grosiere**

Folosirea pieselor mari de puzzle și așezarea acestora în mai multe poziții pot spori eficiența mișcărilor unui bebeluș sau ale unui copil mic. Astfel, puzzle-urile ajută la dezvoltarea abilităților motorii grosiere ale copilului.

✓ **Abilități motorii fine**

Dezvoltarea motricității fine este esențială pentru viața de zi cu zi. Mișcările scurte și precise, precum mișcarea degetului pentru a apuca o piesă de puzzle, sunt deprinse de către micuț și pot influența calitatea scrisului de mână, abilitățile de desen și folosirea diferitelor instrumente muzicale.

O jucărie preferată atât a copiilor, cât și a părinților deopotrivă, puzzle-urile sunt înșelător de simple. Tot ce trebuie să faci este să pui bucăți împreună pentru a face un întreg. Dar, în ciuda aparentei lor simplități, sunt un instrument fantastic de învățare care îi învață pe copii multe abilități esențiale de viață. Ce avantaje au? Mai jos se vor regăsi câteva dintre beneficiile acestei jucării educaționale pentru dezvoltarea copilului împreună cu câteva sfaturi practice.

“ Beneficiile puzzle-urilor pentru copii “

Prof. Stoica Simona

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

1. Concentrarea

Pentru ca cei mici să beneficieze de concentrarea maximă din realizarea unui puzzle, ar trebui să alegi unul potrivit vârstei. Dacă puzzle-ul este prea dificil, copilul devine nerăbdător și renunță rapid iar dacă puzzle-ul este prea ușor, nu oferă suficientă provocare pentru a spori concentrarea și răbdarea copilului.

2. Conștientizarea spațială

Conștientizarea spațială implică înțelegerea modului în care relațiile dintre obiecte se schimbă atunci când unul sau mai multe dintre ele sunt mutate. În timpul rezolvării puzzle-urilor, percepția spațială intră în joc foarte mult. Copiii învață să identifice care piese se vor potrivi împreună analizându-le formele și culorile. Ei trebuie să întoarcă piesele pentru a găsi potrivirea corectă. Încet, ei învață să facă asta în folosindu-se de imaginație și strategie, mai degrabă decât prin încercare și eroare.

“ Beneficiile puzzle-urilor pentru copii “

Prof. Stoica Simona

JUST 4 KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

3. Recunoașterea formei

Copiii învață de mici să facă distincția între forme precum cercuri, triunghiuri, dreptunghiuri și pătrate. La început, ei pot crede că pătratele și dreptunghiurile sunt la fel dar încet-încet, ei învață să identifice proprietățile care fac aceste forme unice. Unele puzzle-uri simple îi învață forme geometrice sau forme de contur ale vehiculelor, animalelor sau oamenilor. Alte puzzle-uri mai complexe necesită, de asemenea, ca copilul să recunoască formele atunci când se potrivesc piesele.

4. Recunoașterea lumii înconjurătoare

Copilul tău a rezolvat vreodată un puzzle cu imaginea unei hărți? Sau poate un puzzle de dinozauri? Puzzle-urile acoperă adesea multe subiecte diferite, care îți pot ajuta copilul să învețe despre lume.

“ Beneficiile puzzle-urilor pentru copii “

Prof. Stoica Simona

JUST 4 KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

5. Memoria

Puzzle-urile mențin mintea copilului tău activă și în continuă dezvoltare. Acest lucru este benefic în special pentru memoria pe termen scurt. Cum funcționează? În timp ce copilul rezolvă un puzzle, un ton de culoare al unei piese îi poate aminti de o culoare pe care a văzut-o deja printre celelalte piese. Astfel, copilul localizează rapid cealaltă piesă și le pune pe cele două împreună. Multe experiențe ca aceasta pot crește de fapt viteza conexiunilor din creier, făcându-l mai eficient. Deoarece copiii asamblează adesea același puzzle din nou și din nou, s-ar putea să-și amintească și ce piese merg împreună. Acesta este un alt mod în care își sporesc memoria.

Bibliografie:

<https://www.edituradiana.ro/blog/avantaje-puzzle-pentru-copii-sfaturi-practice-draft.html>

<https://www.deajoaca.ro/blog/beneficii-puzzle-pentru-copii.html>

“ Ce activități antrenează creierul copiilor ? “

Prof. Floroiu Mădălina

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Creierul lucrează 24 de ore pe zi și are nevoie de stimulare pentru a se dezvolta.

În copilărie, orice tip de experiență, chiar și ceea ce se presupune că este ne semnificativ, devine un stimul care favorizează dezvoltarea creierului copilului. Jocul promovează conexiunile neuronilor din cortexul prefrontal al creierului. Fără experiență de joc, acești neuroni nu promovează.

La ce ne referim când vorbim despre sănătatea creierului? Mai simplu spus, ne referim la faptul că un copil răspunde la indicatorii de dezvoltare și emoționali corespunzători vârstei sale. Pentru a face acest lucru, este important să stimulăm sănătatea creierului copilului. De aici putem deduce că o bună sănătate a creierului este esențială pentru ca cel mic să învețe abilități sociale și să răspundă în mod corespunzător la cerințele școlare.

Pentru a efectua stimularea creierului, se recomandă să faceți „gimnastică” aerobă sau cerebrală. Este un set de exerciții care permit ambelor emisfere cerebrale să lucreze atât prin strategii fizice, cât și mentale.

1. Desen paralel

Pentru a realiza această activitate, invitați-vă copilul să ia două creioane, câte unul în fiecare mână. Puneți o foaie mare de hârtie în fața acestuia sau două foi, în caz contrar. E timpul să te apuci de treabă: ideea este să faci un desen în același timp cu ambele mâini.

Pentru a face acest lucru, va trebui să efectuați diferite mișcări, în sus sau în jos, într-o manieră circulară etc. Acest exercițiu simplu (și distractiv) încurajează abilitățile motorii fine și scrisul.

“ Ce activități antrenează creierul copiilor ? “

Prof. Floroiu Mădălina

JUST 4 KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

2. Mersul bebelusului

Scopul acestei activități este de a îmbunătăți coordonarea și de a activa creierul prin vedere și kinestezie.

Pentru a face acest lucru, copilul trebuie să miște un braț și un picior opus pentru a merge înainte, adică să se târască ca un bebeluș. Pe măsură ce micuțul preia ritmul, se pot face variații inclusiv alte simțuri. De exemplu, redați muzică pentru a merge înainte și opriți-o când trebuie să rămâneți nemișcat.

3. Exerciții de memorie „Memo game”

Jocurile de memorie sunt foarte distractive de jucat în familie și, de asemenea, îi ajută pe copii să lucreze pe acea zonă a gândirii care este adesea retrogradată.

4. Puzzle-uri

Puzzle-urile îi ajută pe copii să realizeze o compoziție totală bazată pe piese, ceea ce încurajează logica și concentrarea.

În acest sens, crește numărul de piese în funcție de progresul copilului tau. Amintiți-vă că vârstele recomandate de producători sunt doar orientative.

5. Sudoku

Copiii mai mari pot face Sudoku, deși vor avea nevoie de ajutor la început. Aceste exerciții sunt bune pentru a promova concentrarea, gândirea logică și atenția.

“ Ce activități antrenează creierul copiilor ? “

Prof. Floroiu Mădălina

JUST 4 KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

6. *Pictura*

Citiți o poveste cu copilul dumneavoastră și apoi invitați-l să facă un tablou sau un desen despre ea. În acest fel, îi vei ajuta să lucreze la creativitate, memorie, înțelegere și exprimare a emoțiilor.

7. *Activități muzicale*

A învăța să cânte la un instrument este o activitate recomandată pentru a stimula sănătatea creierului unui copil. De exemplu, cântatul la pian presupune înțelegerea notelor care se citesc, descifrarea lor și transferarea lor către mâini, care trebuie să coordoneze corect mișcările pentru ca melodia să sune bine.

8. *Joacă-te cu plastilina*

Plastilina este o opțiune bună pentru a stimula abilitățile motorii fine în timp ce lucrați la coordonarea mână-ochi. Te poți juca cu copilul tău pentru a crea tot felul de animale și chiar să asociezi jocul cu o poveste pe care ai citit-o pentru a lucra și la înțelegere și reprezentare.

Gimnastica mentală nu este singura modalitate de a stimula sănătatea creierului unui copil. De fapt, este extrem de important să ții cont de aceste recomandări:

Poate că ar trebui să reflectăm asupra importanței cunoașterii nevoilor copilului pentru a-și adapta și motiva creierul și corpul.

“ De ce sunt importante vacanțele pentru copii ? ”

Prof. Ion Cristina

JUST 4 KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Vacanțele sunt esențiale pentru dezvoltarea copiilor, contribuind semnificativ la bunăstarea lor fizică, mentală și emoțională. Într-o societate modernă, în care copiii sunt adesea supuși unui program academic și extracurricular intens, vacanțele oferă o pauză necesară și benefică pe termen lung.

În primul rând, vacanțele oferă copiilor oportunitatea de a se relaxa și de a se recupera. Stresul acumulat în timpul școlii poate fi dăunător pentru sănătatea lor mentală și fizică. O pauză de la rutina zilnică le permite să își reîncarce bateriile și îmbunătățind starea generală de bine. De asemenea, odihna adecvată poate avea un impact pozitiv asupra performanțelor academice și comportamentului la școală.

De altfel, vacanțele oferă ocazia pentru dezvoltarea abilităților sociale și emoționale. Petrecerea timpului cu familia și prietenii în contexte diferite de cele școlare poate întări legăturile emoționale și sociale. Copiii învață să interacționeze într-un mod mai relaxat, dezvoltând abilități de comunicare și colaborare. Activitățile în aer liber, jocurile de echipă și excursiile contribuie la dezvoltarea sentimentului de apartenență și la crearea unor amintiri pozitive și durabile.

“ De ce sunt importante vacanțele pentru copii ? ”

Prof. Ion Cristina

JUST 4 KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

În al doilea rând, vacanțele stimulează creativitatea și curiozitatea copiilor. Explorarea de noi locuri, culturi și activități poate avea un impact profund asupra dezvoltării cognitive. Fie că este vorba de o excursie la muzeu, o drumeție în natură sau o călătorie într-o țară străină, aceste experiențe largesc orizonturile copiilor și le oferă noi perspective asupra lumii. În plus, timpul liber le permite să își dezvolte hobby-uri și pasiuni, ceea ce poate duce la descoperirea unor talente ascunse.

De asemenea, vacanțele contribuie la formarea unei atitudini pozitive față de învățare. Când copiii au posibilitatea de a învăța într-un mod neconvențional și distractiv, ei asociază învățarea cu experiențe plăcute. Aceasta poate duce la o motivație sporită și la o dorință mai mare de a explora și a învăța în mod constant, chiar și după încheierea vacanței.

Un alt aspect important al vacanțelor pentru copii este dezvoltarea independenței și a responsabilității. În timpul vacanțelor, copiii au adesea oportunitatea de a lua decizii și de a rezolva probleme într-un cadru mai puțin structurat decât cel școlar. De exemplu, pot alege activități de făcut în timpul liber, pot învăța să își gestioneze timpul sau să își planifice excursii și aventuri. Aceste experiențe contribuie la formarea unor abilități esențiale pentru viață, cum ar fi gândirea critică, luarea deciziilor și adaptabilitatea.

“ De ce sunt importante vacanțele pentru copii ? ”

Prof. Ion Cristina

JUST 4 KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

În al treilea rând, vacanțele oferă, ocazia de a dezvolta relații mai strânse cu membrii familiei. În timpul anului școlar, părinții și copiii pot avea programe aglomerate, lăsând puțin timp pentru interacțiuni de calitate. Vacanțele permit familiei să petreacă timp împreună, să participe la activități comune și să întărească legăturile afective. Aceste momente împărtășite contribuie la un mediu familial mai armonios și sprijină dezvoltarea emoțională sănătoasă a copiilor.

În plus, vacanțele pot încuraja un stil de viață activ și sănătos. Activitățile fizice, cum ar fi înotul, drumețiile, ciclismul sau alte sporturi, sunt mai frecvente în timpul vacanțelor și sunt esențiale pentru dezvoltarea fizică a copiilor. Aceste activități nu doar că îmbunătățesc sănătatea fizică, dar și contribuie la reducerea stresului și la creșterea stimei de sine.

În concluzie, vacanțele sunt esențiale pentru copii deoarece le oferă oportunitatea de a se relaxa, de a dezvolta abilități sociale și emoționale, de a-și stimula creativitatea și curiozitatea și de a cultiva o atitudine pozitivă față de învățare. Aceste perioade de pauză sunt investiții valoroase în bunăstarea și dezvoltarea holistică a copiilor, contribuind la formarea unor adulți sănătoși și echilibrați.

“ Educația timpurie “

Prof. Caval Denisa

JUST 4 KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Educația timpurie reprezintă o componentă esențială în formarea și dezvoltarea armonioasă a copiilor. Această perioadă, care acoperă primii ani de viață, joacă un rol esențial în conturarea viitoarelor abilități emoționale și sociale ale copiilor. Primii ani de viață sunt caracterizați printr-o rapidă dezvoltare, perioadă în care se formează bazele pentru învățarea viitoare. Creierul unui copil mic este extrem de receptiv la experiențele și stimulii din mediul înconjurător, iar acest lucru evidențiază importanța unui mediu educațional de calitate. Educația timpurie nu doar că stimulează dezvoltarea cognitivă, dar și contribuie la formarea abilităților sociale și emoționale esențiale. Un mediu bogat în stimuli vizuali, auditivi și tactili stimulează curiozitatea și dorința de a învăța. Activitățile creative, jucăriile educative și cărțile sunt esențiale pentru dezvoltarea cognitivă și emoțională. Cititul zilnic și povestirea nu doar că îmbogățesc vocabularul copiilor, dar și le dezvoltă imaginația și abilitățile de înțelegere. Aceste activități creează, de asemenea, un prilej de conectare emoțională între părinți și copii.

“ Educația timpurie “

Prof. Caval Denisa

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Jocul este esențial pentru dezvoltarea copilului. Prin joc, copiii învață să exploreze lumea, să își exprime creativitatea și să își dezvolte abilitățile motorii fine și sociale. Oferirea unui mediu securizant și a unui sprijin emoțional constant le permite copiilor să se simtă în siguranță și iubiți. Aceasta contribuie la dezvoltarea lor emoțională și la formarea unei stime de sine pozitive. Educația timpurie reprezintă fundamentul pe care se construiește viitorul copiilor. Investiția în această perioadă crucială aduce beneficii pe termen lung, atât pentru educabili, cât și pentru societate. Prin crearea unui mediu stimulat și oferirea unui sprijin constant, părinții și educatorii pot contribui semnificativ la dezvoltarea armonioasă a copiilor, pregătindu-i pentru un viitor plin de succese și împliniri.

“ Creativitatea – importanța acesteia în procesul instructiv – educativ “

Prof. Apostol Andreea

JUST 4 KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Preșcolăritatea este apreciată tot mai mult ca fiind vârsta ce cuprinde cea mai importantă experiență educațională din viața unei persoane, pe parcursul ei înregistrăm ritmurile cele mai pregnante în dezvoltarea individualității umane și unele din cele mai semnificative achiziții cu *ecouri* evidente pentru etapele ulterioare ale dezvoltării sale.

De aceea, nu putem face abstracție de una din dimensiunile esențiale pentru întreaga dezvoltare și afirmare a personalității și anume *creativitatea*.

Termenul *creativitate* își are originea în cuvântul latin *creare*, cu înțelesul de a zămisli, a făuri, a naște. Însăși etimologia cuvântului demonstrează că termenul de creativitate definește un proces, un act dinamic care se dezvoltă, se desăvârșește și cuprinde atât originea cât și scopul.

Termenul și noțiunea generică au fost introduse în anul 1937, de psihologul american Gordon.W. Allport, transformând adjectivul *creative*, în *creativity*, adăugând desinența *ity*, largind astfel sfera semantică a cuvântului și impunându-l ca substantiv cu drepturi depline, așa cum apare mai târziu în literatură și în dicționarele de specialitate.

În pofida numărului mare de cercetări consacrate creativității, nu se poate vorbi încă de un consens în definirea acesteia. În general, psihologii susțin că *a fi creativ înseamnă a crea ceva nou, original, și adecvat la realitate*.

“ Creativitatea – importanța acesteia în procesul instructiv – educativ “

Prof. Apostol Andreea

JUST 4 KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Atunci când vorbim de creativitate și de stimularea ei la copiii de vârstă preșcolară, nu putem face abstracție de influențele mediului socioeducațional. Fără un mediu socio-educational adecvat, potențialul creativ al copilului nu se va concretiza niciodată.

Ca strategie generală de acțiune în stimularea creativității în învățământul preșcolar, este utilă valorificarea în sistemul activităților instructiv-educative a condițiilor și principiilor învățării de tip creativ.

Învățarea creatoare presupune o serie de condiții privind stimularea creativității cum ar fi:

- antrenarea capacității de elaborare verbal expresivă a unor povestiri libere sau cu început dat, după un șir de ilustrații, după o jucărie după un plan sau după o temă, punând la dispoziție copiilor planșe, machete, siluete, jucării;
- interpretarea independentă a unor imagini prin solicitarea de a le conferi cât mai multe titluri posibile;
- elaborarea independentă a unor istorioare ce se pot concepe plecând de la diverse modalități de ordonare logică posibil a unui număr mare de imagini;
- desene libere în care să se elaboreze nu numai o idee tematică, dar și unele modele posibile pentru decorarea anumitor spații sau anumitor materiale.

Jocul și învățarea oferă copilului nenumărate prilejuri de a combina și recombina reprezentările pe care le dispune propriile sale imagini, ascultând povești, basme, poezii, reconstruiește mental principalele momente ale narațiunii, le inversează, le omite, le amplifică și inventează altele noi.

“ Creativitatea – importanța acesteia în procesul instructiv – educativ “

Prof. Apostol Andreea

JUST 4 KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Este, de asemenea, necesară respectarea personalității creatoare a copilului. Este foarte important ca educatorul să nu reprime manifestările copiilor creativi, să încurajeze libera exprimare a opiniilor (chiar dacă acestea sunt contrare opiniilor sale), să stimuleze imaginația sau soluțiile mai deosebite.

Referindu-se la modul în care poate fi distrusă creativitatea elevilor, Teresa Amabile identifică patru factori, numiți de autoare *asasini ai creativității*: evaluarea, recompensa, competiția și restrângerea capacității de alegere.

O societate care stimulează creativitatea asigură cetățenilor săi patru libertăți de bază:

- *libertatea de studiu și pregătire*
- *libertatea de explorare și investigare*
- *libertatea de exprimare și libertatea de a fi ei înșiși, spunea Morris Stein.*

BIBLIOGRAFIE

- Cojocaru, C., *Creativitate și inovație*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1975;
- Neveanu, P., *Dicționar de psihologie*, Editura Albatros, 1978;
- Roșca, Al., *Creativitatea generală și specifică*, Editura Academiei, București, 1981;

“Importanța spălării pe mâini la copii: un ghid pentru părinți și educatori “

Prof. Gîrbea Ana Maria

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Spălarea pe mâini este una dintre cele mai simple și eficiente modalități de a preveni răspândirea bolilor și de a menține sănătatea copiilor. În contextul unei grădinițe sau al unei case cu copii mici, educarea și implementarea unei rutine corespunzătoare de igienă a mâinilor devine esențială. Acest articol își propune să sublinieze importanța spălării pe mâini și să ofere sfaturi practice pentru părinți și educatori.

De ce este important spălarea pe mâini?

Mâinile sunt principalul vector de transmitere a germenilor, inclusiv bacterii și viruși, care pot provoca infecții respiratorii, gastrointestinale și cutanate. Copiii, fiind curioși și activi, sunt în mod special predispuși la contactul cu diverse suprafețe contaminate. Prin atingerea feței, a nasului sau a gurii cu mâinile murdare, germenii pot pătrunde ușor în organism, cauzând boli. Studiile arată că spălarea pe mâini cu apă și săpun poate reduce semnificativ riscul de infecții. De exemplu, conform Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), această practică poate reduce riscul de infecții respiratorii cu până la 21% și riscul de diaree cu până la 30%.

Când ar trebui să se spele pe mâini copiii?

1. Înainte de masă: Pentru a preveni ingerarea germenilor.
2. După folosirea toaletei: Pentru a elimina bacteriile și alți patogeni.
3. După tuse, strănut sau suflarea nasului: Pentru a preveni răspândirea germenilor.
4. După joacă afară: Pentru a îndepărta murdăria și germenii de pe mâini.
5. După contactul cu animale: Pentru a preveni zoonozele (bolile transmise de la animale la oameni).
6. După contactul cu obiecte sau suprafețe frecvent atinse de alții: Pentru a reduce riscul de contaminare.

“Importanța spălării pe mâini la copii: un ghid pentru părinți și educatori “

Prof. Gîrbea Ana Maria

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Cum ar trebui să se spele pe mâini copiii?

Este important ca spălarea pe mâini să fie efectuată corect pentru a fi eficientă. Iată pașii recomandați:

1. Udați mâinile cu apă curată (de preferință caldă).
2. Aplicați suficient săpun pentru a acoperi toate suprafețele mâinilor.
3. Frecați mâinile între ele, asigurându-vă că săpunul ajunge pe toate suprafețele, inclusiv pe dosul mâinilor, între degete și sub unghii.
4. Continuați să frecați mâinile timp de cel puțin 20 de secunde. O metodă bună pentru a măsura acest timp este să cânte un cântec scurt, precum „La mulți ani”, de două ori.
5. Clătiți bine mâinile cu apă curată.
6. Uscați mâinile cu un prosop curat sau cu un șervețel de unică folosință.

Sfaturi pentru părinți și educatori

1. Modelați comportamentul: Copiii învață prin imitație. Asigurați-vă că vă spălați pe mâini frecvent și corect în fața lor.
2. Faceți spălarea pe mâini distractiv: Folosiți săpunuri colorate sau cu arome plăcute și transformați spălarea pe mâini într-un joc.
3. Educați-i despre importanța igienei: Explicați pe înțelesul lor de ce este important să-și spele mâinile.
4. Instalați postere educative: În băi sau lângă chiuvete, pentru a le aminti copiilor pașii corecți pentru spălarea pe mâini.
5. Asigurați acces facil la facilități de igienă: Chiuvete la înălțimea lor, săpun și prosoape curate.

“Importanța spălării pe mâini la copii: un ghid pentru părinți și educatori “

Prof. Gîrbea Ana Maria

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Spălarea pe mâini este o practică esențială pentru sănătatea copiilor. Implementarea unor rutine corecte și consecvente de spălarea a mâinilor poate preveni numeroase boli și poate promova un mediu mai sănătos în grădinițe și acasă. Educarea copiilor despre importanța igienei personale este un pas crucial spre formarea unor obiceiuri sănătoase pe termen lung.

“ Funcțiile și rolul jocurilor didactice “

Prof. Mitu Amelia

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

În contextul educației moderne, jocul este recunoscut ca un instrument esențial pentru dezvoltarea holistică a copiilor. În învățământul preșcolar, jocul nu doar că îmbogățește experiențele de învățare, dar contribuie și la dezvoltarea cognitivă, socială și emoțională a copiilor.

Învățarea experiențială: Jocul oferă copiilor oportunitatea de a învăța prin experiențe directe și practice. De exemplu, un joc de construcție poate ajuta la înțelegerea conceptelor de echilibru și simetrie.

Copiii își dezvoltă gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor într-un mediu sigur și stimulant. **Învățarea prin explorare:** Copiii sunt încurajați să exploreze și să descopere lucruri noi. Jocurile de explorare, cum ar fi căutările de comori, stimulează curiozitatea și dorința de cunoaștere. Aceste jocuri promovează autonomia și încrederea în sine.

Dezvoltarea abilităților de comunicare: Jocurile de grup încurajează copiii să comunice eficient, să își exprime ideile și să asculte opiniile altora. Jocurile de rol oferă oportunități pentru dezvoltarea abilităților verbale și pentru înțelegerea normelor sociale.

Dezvoltarea abilităților de colaborare: Jocurile cooperative necesită colaborare și muncă în echipă. Copiii învață să își împartă sarcinile, să negocieze și să lucreze împreună pentru a atinge un obiectiv comun. Aceste experiențe dezvoltă spiritul de echipă și respectul reciproc

“ Funcțiile și rolul jocurilor didactice “

Prof. Mitu Amelia

Exprimarea și gestionarea emoțiilor: Jocul oferă un mediu sigur în care copiii pot să își exprime emoțiile și să învețe să le gestioneze. De exemplu, jocurile dramatice permit copiilor să își exprime fricile și bucuriile, contribuind la dezvoltarea inteligenței emoționale.

Dezvoltarea empatiei: Prin joc, copiii învață să înțeleagă și să empatizeze cu sentimentele altora. Jocurile de rol, unde copiii interpretează diverse personaje, ajută la dezvoltarea empatiei și a abilităților sociale.

Relaxarea și reducerea stresului: Jocurile oferă o pauză de la activitățile academice intense și ajută la relaxarea mentală și fizică. Jocurile de mișcare, de exemplu, sunt esențiale pentru eliberarea energiei și reducerea stresului. Aceste activități contribuie la bunăstarea generală a copiilor.

Dezvoltarea creativității: Jocurile creative, cum ar fi desenatul sau construirea, permit copiilor să își exprime imaginația și să dezvolte gândirea creativă. Aceste jocuri stimulează inventivitatea și originalitatea.

“ ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR – POSIBILITĂȚI ȘI MODALITĂȚI DE ORGANIZARE CU PREȘCOLARII “
Prof. Magadan Ana Maria

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Într-o societate în care tehnologia progresa cu o viteză amețitoare și datorită ei de la cele mai fragede vârste copiii sunt asaltați de adevărate avalanșe de informații, științele educației se orientează din ce în ce mai acut către întoarcerea la natură. După secole în care toate eforturile educatorilor s-au concentrat pe aducerea copiilor între pereții clasei pentru a li se face educație, am constatat cu uimire că nu este cea mai fericită formă de educație și, ca atare, a apărut nevoia acută de altceva, de întoarcerea la natură, ca izvor de educație sănătosă. Natura, cea pe care conștient sau nu, o distrugem încet dar sigur, ne oferă lecții de supraviețuire de neprețuit: a acoperit cu nisip mărețele piramide egiptene, cu vegetație luxuriantă uimitoarele temple mayașe, a populat cu copaci falnici și animale zonele distruse de catastrofa de la Cernobîl. Se pune atunci întrebarea dacă nu cumva viitorul omenirii nu constă, de fapt, în supraviețuirea speciei umane în condiții din ce în ce mai dificile și mai neprevăzute, iar răspunsul la întrebare nu este altul decât cel de întoarcere la natură, ca cel mai bun și eficient educator.

Copiii care stau din ce în ce mai mult în casă în fața monitoarelor de orice fel, cunosc natura numai din „poze” și din filme. Este momentul și avem obligația de a-i scoate „afară”. Este motivul pentru care de câțiva ani a apărut conceptul de activitate outdoor, ca alternativă pentru educația formală, tradițională. Există mai multe accepțiuni pentru termenul de outdoor, cea mai simplă fiind aceea de activitate în aer liber, în afara spațiului instituțional al școlii.

“ ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR – POSIBILITĂȚI ȘI MODALITĂȚI DE ORGANIZARE CU PREȘCOLARII “
Prof. Magadan Ana Maria

Educația nonformală și, implicit, educația outdoor nu este o activitate lipsită de un efect formativ, ci trebuie înțeleasă ca o realitate educațională mai puțin formalizată. Conceptul de educație nonformală este asociat conceptului de „învățare pe tot parcursul vieții” (lifelong learning). Evaluarea în cadrul educației nonformale este realizată de cel care învață, iar abordarea multi-disciplinară a procesului de învățare, ajută copiii să înțeleagă și să aprecieze mediul și legătura lor cu acesta. Pregătește copiii pentru un viitor durabil, analizează problemele pe termen lung ale interdependenței om – natură. Educația outdoor se pliază cel mai bine cu cea nonformală, întrucât ca și aceasta, educația outdoor se bazează foarte mult pe participarea activă, maximizează procesul de învățare, minimalizând constrângerea specifică școlii, oferă o utilitate practică imediată cunoștințelor învățate, se desfășoară în contexte diferite având un cadru de învățare și un conținut lejer, folosește metode care stimulează implicarea și participarea, are o structură și o planificare flexibilă, procesul învățării este orientat spre participant, se bazează pe experiența participanților. Atât educația nonformală cât și educația outdoor pot fi integrate cu succes în educația formală cu scopul de a maximiza efectele procesului de învățare, tendința actuală este aceea de amplificare a celor două forme, mai ales pentru faptul că încorporate, ele conduc la un sistem educativ mult mai valoros din punct de vedere al calității, produc avantaje pe termen lung, permit acoperirea unei game largi de discipline și cel mai important, actul educațional se axează în aceeași măsură și celor care o implementează (în speță profesorilor) și celor care fac obiectul învățării (în speță copiii).

“ ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR – POSIBILITĂȚI ȘI MODALITĂȚI DE ORGANIZARE CU PREȘCOLARII “
Prof. Magadan Ana Maria

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

Învățământul preșcolar poate fi considerat precursor al educației outdoor, având în vedere că activități formale, informale și nonformale se desfășoară în afara grădiniței dintotdeauna. Excursiile, plimbările în aer liber, vizitele la muzee au fost mereu prilej de transmitere către copii de informații, priceperi și deprinderi, niciodată nefiind organizate doar de dragul de a fi organizate. **FOARTE IMPORTANT!** Activitățile de tip outdoor nu sunt activități de educației formală ce au loc în afara sălii de clasă, ci activități de educație nonformală, menite să familiarizeze copiii cu natura și să le formeze deprinderi și priceperi de cunoaștere prin experiență, bazându-se desigur pe cunoștințele dobândite în activitățile de educație formală. Iată un exemplu de activitate outdoor, nonformala dar cu caracter profund formal. Natura impresionează copilul încă din primii ani ai vieții sale, varietatea elementelor naturii:coloritul, formele de relief, oamenii și portul lor- provoacă preșcolarului sentimente de bucurie, care vor intra treptat, în conținutul afectiv al vieții lui, întipărindu-se pentru totdeauna. În plimbări și excursii copiii se familiarizează cu mediul înconjurător, cunosc aspecte din activitatea și realizările oamenilor,iar reprezentările copilului despre râuri, dealuri, păduri, locuri de joacă și desfătări copilărești îl însoțesc de-a lungul întregii vieți.

Final

